

EL CAMPUS

de l'Autònoma

NÚM 7

FEBRER 2001

Transport públic *versus* transport privat

El primer contacte dels batxillers 13 ■ Josep Egozcue parla de la clonació humana 15 ■ El bar, lloc de trobada 19 ■ Respirar la natura molt a prop dels edificis 22 ■ Traduir amb l'ajut d'un ordinador 26 ■ Música al marge de les institucions 28 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 7 FEBRER 2001

3 Malgrat la promoció del transport públic, milers de persones utilitzen el seu vehicle per anar al Campus.

1 El Departament d'Universitats proposa que l'Autònoma imparteixi Telecomunicacions.

1 El biòleg Josep Egozcue assegura que la clonació humana no té cap sentit.

1 Els vuit bars que hi ha al Campus són els llocs més visitats pels universitaris.

2 Caminar entre la naturalesa, una bona opció per quan s'està cansat de soroll i esgotat pels estudis.

2 El grup Tradumàtica ensenya els traductors a utilitzar els ordinadors en la seva feina.

2 Tres músics confirmen que es poden fer activitats culturals al marge dels circuits institucionals.

Deixar el cotxe a casa

L'Autònoma pateix les conseqüències de l'increment de l'ús del vehicle privat. En algunes hores del dia, les places d'aparcament són disputades per desenes de conductors que busquen desesperadament un lloc on deixar el cotxe. Podria semblar que el Campus no disposa d'aparcaments i no es així.

Segons les dades tica reproduïdes en pàgina següent, amb 6.000 places, les diferents facultats d'Aleshores, perquè Per dos motius. El

Perquè el vehicle no guanyi la batalla que ja ha guanyat a les ciutats, cal que es fomenti l'ús del transport públic

de l'Àrea de Logís- el reportatge de la l'Autònoma compta distribuïdes entre tats i centres.

és difícil aparcar? primer, per la falta

de disciplina d'algunes persones, que aparquen a qualsevol lloc, entorpint el pas dels vianants i ocupant places reservades als col·lectius necessitats.

Però la falta de civisme no ho explica tot. El principal problema és la massiva utilització del transport privat. Perquè el vehicle no guanyi la batalla que ja ha guanyat a les ciutats, cal que es fomenti l'ús del transport públic. Amb uns autobusos i trens eficients, ràpids i econòmics, els defensors del cotxe, el totem de la nostra civilització, es quedaran sense arguments i hauran de començar a pensar en deixar el vehicle a casa.

■ **DIRECTOR** Antoni Castel. **SUBDIRECTORA** Pepa Badell. **REDACTORA EN CAP** Maria Rosa Martínez. **CONSELL DE REDACCIÓ** Manuel López, Antoni Merino, Jaume Soriano, Darío Giménez, Paco Elvira. **REDACCIÓ** Vicent Canet (Opinió), Joana Panadés (Reportatges), Laia González i Loli Jiménez (Notícies), Jorge Gómez i Jordi Castroviejo (Entrevistes), Montse Roig (Cultura), Sara García (Noves Tecnologies), Josep Maria Figueres i Amanda Bassa (Llibres). **CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA** Mavi Dolz. **FOTOGRAFIA** Paco Elvira, Matías Escudero, Lucas Martínez. **DISSENY** Pepa Badell. **MAQUETACIÓ** David Campos, Eva Vicens. **EDICIÓ** Amanda Bassa, Elena Soriano, Olga Armengol. **FOTO PORTADA** Matías Escudero. **PUBLICITAT** Pilar Rosas.

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) Cerdanyola 08193 Barcelona. **TELÈFON** 935813288 **FAX** 935812005 **E-MAIL** _revcampus@kane.uab.es **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB **PREIMPRESSIÓ I FOTOLITS** RGB, S.L. **IMPRESSIÓ** Gràfiques Terrassa, S.A.

Condueixes o et condueixen?

MATÍAS ESCUDERO

L'Autònoma ofereix diferents possibilitats per arribar als seus centres. Això no obstant, cada vegada són més els estudiants, professors i personal administratiu i de serveis que opten pel vehicle privat per despalçar-se; la comoditat, la rapidesa i la llibertat d'horaris justifiquen aquesta elecció. Però l'augment de l'ús de cotxes poc ocupats està provocant llargues cues i problemes d'estacionament dins el Campus. La UAB intenta promoure l'ús del transport públic a través d'una oferta que no és prou atractiva per a uns estudiants cansats de pagar i de trigar en arribar a casa més del compte.

El Campus acull diàriament més de 40.000 persones, de les quals gairebé un 5% hi resideix. Això provoca la necessitat d'una important infraestructura comunicativa, tant interna com externa, que permeti el bon funcionament d'una àrea cultural que evoluciona cap a una autèntica ciutat.

L'accés a la universitat es pot fer de formes diverses. Un estudi realitzat el 1994 reflexa que el 46% dels usuaris utilitza el vehicle privat com a mitjà més freqüent de transport per accedir al campus, mentre que aproximadament 4 de cada 10 persones es decanta per l'ús del transport públic. Renfe, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) i autocars privats són els serveis de què disposa la comunitat universitària.

La comoditat i la llibertat horària són, majoritàriament, els principals arguments dels defensors de l'ús del cotxe. "Anar i venir en cotxe et dona molta llibertat, no has de fer cues per comprar bitllets, ni dependre de ningú. A més, arribes abans", assegura Paula Garcia, una estudiant de Veterinària que ve en cotxe des de Terrassa cada dia. El trajecte de Terrassa a la UAB en vehicle privat té una durada d'uns 15 minuts, mentre que en Ferrocarrils el viatge es pot allargar fins a tres quarts d'hora. Aquest és un dels principals problemes en que es troben molts universitaris provinents de poblacions properes al Campus. Un cas similar afecta els estudiants sense cotxe residents a Manresa: les seves dues vies d'accés són per carretera amb el

servei ofert per Costa Calsina SA i Renfe. Són dues alternatives que no solucionen el problema. En el cas de Renfe, els habitants d'aquesta població es solidaritzen amb els terrassencs fent un transbordament que allarga el viatge fins a gairebé una hora i mitja. Optant pels autocars privats, el preu i els horaris comporten importants disfuncions, així com les llargues cues a l'entrada de l'Autònoma.

Problemes d'aparcament

Per tant, sembla que el cotxe és la millor solució per aquests usuaris. Però l'ús abusiu de l'automòbil comporta conseqüències igual de preocupants. Segons l'informe dirigit per Carme Miralles i Guasch, titulat *L'accessibilitat al campus de Bellaterra de la Universitat Autònoma de Barcelona*, del 31 de juliol de 2000, "la mobilitat està fortament recolzada en el transport privat. Aquest fet comporta l'arribada massiva de cotxes al campus, fet que provoca alhora greus problemes de trànsit, d'aparcament i de convivència". Aquest estudi es va fer amb l'objectiu de conèixer l'oferta i la demanda i per saber d'on venen els estudiants i quin transport utilitzen.

Els accessos al Campus per les autopistes A-7 i A-18, així com per carreteres comarcals, en hores punta es converteixen en una *missió impossible*. Si s'aconsegueix passar la primera prova, i l'accés a la facultat esdevé un èxit, queda encara la lluita per la supervivència: trobar aparcament. "L'aparcament és petit i la gent deixa els cotxes mal situats. Quan entro a treballar a les 11 h, he d'arribar abans de les 9 h per poder trobar lloc", es queixa Susana Álvarez, una treballadora de la Facultat de Traducció i Interpretació.

Molts dels qui arriben en cotxe a la UAB consideren que la

Els viatges en cotxe s'allarguen per la A-18 i la A-7 a causa de les retencions. La campanya Comparteix el cotxe pretén disminuir el nombre de vehicles i així facilitar l'accés.

solució al problema d'aparcament és la construcció de noves places.

Però segons dades de l'Àrea de Logística, l'Autònoma compta amb 6.000 places d'aparcament per acollir al voltant dels 5.000 cotxes que arriben diàriament.

"Quan arribes al Campus tens la sensació que no hi ha prou aparcament, però el problema és la falta de disciplina; la gent aparca on vol. Hi ha aparcaments on és quasi impossible aparcar i, en canvi, altres estan infrautilitzats", comenta el cap de l'Àrea de Logística i Medi Ambient, Manel Ebri.

En aquest sentit, l'informe de Carme Miralles destaca que la percepció de la manca de sancions "es tradueix en una indisciplina creixent, irrespectuosa amb la resta de la comunitat universitària". Segons Manel Ebri, l'oferta de

places és suficient, el problema és "la comoditat dels usuaris, que volen aparcar el cotxe dins de la facultat". Es proposa com a possible estratègia la creació d'una xarxa de transport interna que connecti cadascuna de les facultats amb els pàrquings que queden més a la perifèria.

El problema d'aparcament a l'Autònoma és una política a estudiar. Però si es produeix una millora en aquest àmbit a llarg termini, es promou una major utilització del vehicle privat que perjudicaria la campanya mediambiental. "És important millorar l'accés al Campus però no a costa d'un gran dispendi energètic", considera en aquest sentit Ebri.

La característica de l'Autònoma de ser una ciutat jardí preocupa tant a estudiants com a la resta de personal de la UAB, i és per

això que es volen prendre les mesures necessàries pel manteniment del medi ambient. Segons l'informe, "a més de la contribució a la dinàmica global de degradació del medi ambient en termes de consum energètic, emissions a l'atmosfera i generació de residus, l'arribada massiva de vehicles al Campus genera una sèrie de conflictes locals que han de ser considerats". La contaminació acústica i atmosfèrica és una constant a les metròpolis i a la nostra ciutat, la Universitat Autònoma, en la qual la principal font de degradació del medi són els gasos i sorolls dels vehicles provinents dels colapses de les dues autopistes.

Una de les solucions que ha plantejat l'Autònoma a través del Vicerectorat de Campus i de Qualitat Ambiental és la cam-

Negociar preus assequibles

La UAB té diferents maneres per fomentar l'ús del transport públic. Una d'elles és negociar amb les empreses preus assequibles per als estudiants, i l'altre és oferir ajudes econòmiques. Si no pots gaudir de la beca del Règim General del Ministeri d'Educació (MEC), l'Àrea d'Alumnes-Beques ofereix als usuaris de FGC, Renfe o Sarbús la possibilitat d'aconseguir un ajut econòmic per al desplaçament. Per fer-ho, hauràs de ser beneficiari de la beca del MEC, però no de l'ajuda a transport. La sol·licitud de beca es podrà recollir a partir del 9 de gener. Pels que arriben en cotxe, el Vicerectorat ha engegat la *Campanya comparteix el cotxe*, com una oportunitat de reduir despeses protegint el medi ambient.

panya *Comparteix el cotxe*, amb la que es pretén augmentar l'ocupació mitjana de cada cotxe per tal de disminuir l'entrada de vehicles. Aquesta campanya va iniciar-se l'any passat amb la distribució de fulletons, però només es van rebre 10 trucades. Tot i que la iniciativa és positiva el ressò que se n'ha fet és mínim. Un altre projecte portat a terme és el programa de reducció del consum de combustibles fòssils. Dins d'aquest programa es preveuen dues mesures: la primera és la utilització de biodiesel com a combustible, compost per un 70% de gasoil i un 30% d'oli vegetal o de colza, que ja s'està aplicant als autobusos interns. La segona mesura consisteix en la substitució, a llarg termini, dels vehicles d'ús intern per cotxes elèctrics. Però, sens dubte, la millor manera de

conservar el medi ambient i la salut és desplaçar-se caminant o en bicicleta. Aquesta és una opinió que comparteixen Manel Ebri i el Consell Comarcal, i d'on neix *Vallès Natural*, una programa que pretén crear una xarxa de carril bici que uneixi Sabadell, Sant Quirze i la UAB amb Cerdanyola.

Existeix una altra proposta: l'aposta global per l'ús del transport públic. Això es tradueix en una major utilització de la Renfe, dels Ferrocarrils de la Generalitat i dels autocars que empreses privades posen al servei dels usuaris amb més dificultats per arribar al campus.

Estel Batet estudia tercer de periodisme i és de Mataró. L'empresa Casas posa a la seva disposició uns autobusos que li permeten estalviar-se les dues hores de viatge en tren: "Els horaris són molt reduïts i moltes vegades no els segueixen. El preu és de 3.000 pessetes per setmana, i crec que és abusiu tenint en compte que el preu del peatge són 70 pessetes". En aquesta situació es troben una gran quantitat de persones que han d'accedir al campus diàriament. Raquel, una estudiant de segon de Dret, ve d'Igualada, i l'empresa que gestiona el transport fins a l'Autònoma, La Igualadina, ha suprimit l'horari de tarda "perquè no els sortia a compte". D'aquesta manera, Igualada i la UAB només estan connectades un cop al dia.

El problema dels horaris

A banda del problema dels preus un altre inconvenient important són els horaris reduïts i, en molts casos, el seu incompliment. La Universitat Autònoma té les mans lligades en aquest sentit, però intenta pressionar al màxim per tal que aquestes empreses millorin els seus serveis. "La pressió es fa d'administració a administració, més que directament a les empreses. Fem de

■ **El projecte Vallès Natural pretén crear un carril bici que uneixi Sabadell, Sant Quirze i la UAB amb Cerdanyola**

■ **La principal font de degradació del medi són els passos i els sorolls dels vehicles provinents de les dues autopistes**

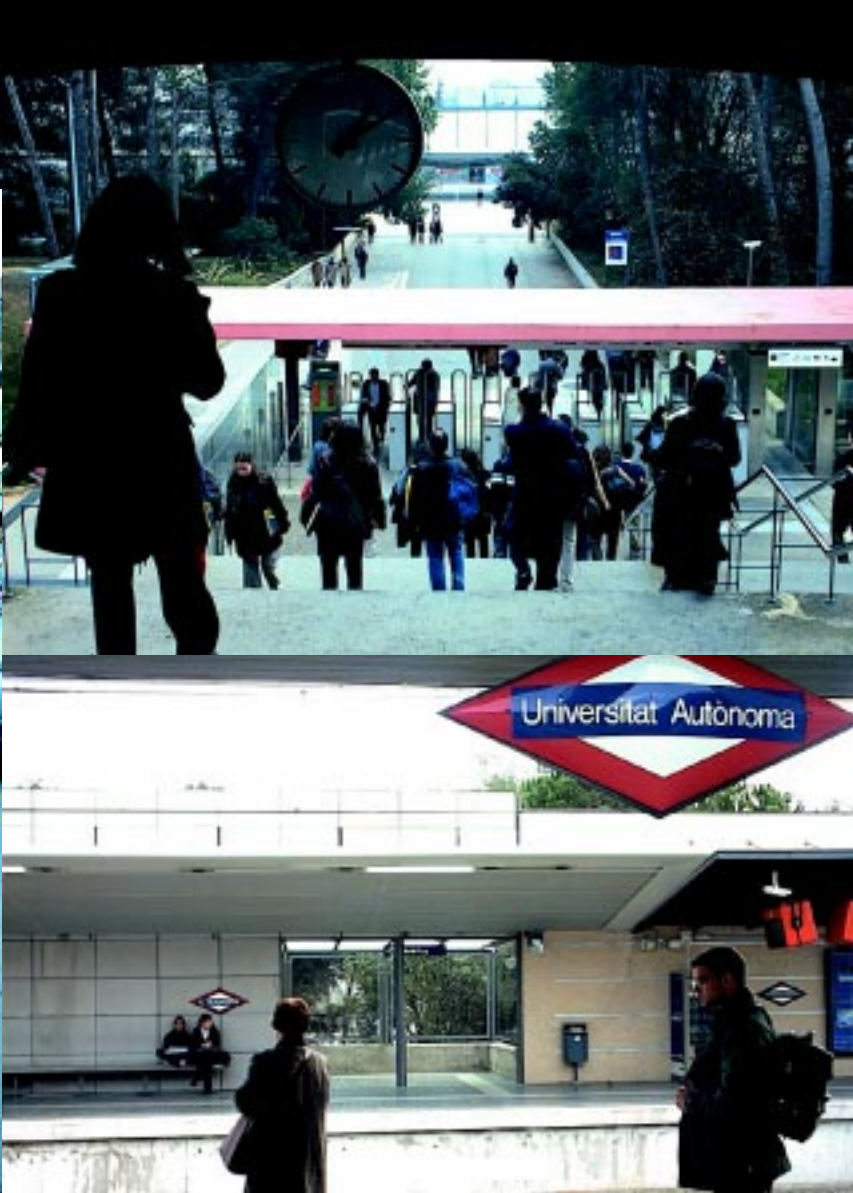
defensors de l'usuari i les queixes les gestionem des d'aquí", ens explica Manel Ebri, des de l'Àrea de Logística.

Segons l'informe dirigit per Carme Miralles, "l'alt índex d'utilització del transport privat es tradueix, a nivell de campus, en la reducció de la competitivitat del transport col·lectiu per carretera". Però la pèrdua de competitivitat dels autobusos de la UAB, per exemple, no resideix en la utilització del vehicle privat, sinó en la seva pròpia funcionalitat. Alberto González, estudiant de quart de Periodisme, considera que alguns conductors actuen de forma temeraria i qüestiona que molts d'aquests autobusos hagin passat la revisió. Els vehicles del servei gratuït d'autobusos intern que comunica l'estació de Renfe amb les diferents facultats són antics, tal i com ho indica la seva matrí-

Combustible elèctric

L'Autònoma té cura del medi ambient, i per això, a partir del 2001 té la intenció de substituir tota la flota de vehicles de desplaçament intern que funcionen amb benzina per combustible elèctric. En aquesta proposta de tenir cura de l'entorn s'inclouen els vehicles destinats a serveis, manteniment o a les diferents àrees de la universitat. En relació a aquesta iniciativa, la UAB es planteja, a llarg termini, generar per sí mateixa l'energia suficient per fer funcionar el cotxe a través de l'ús de plaques fotovoltaïques. D'aquesta manera s'evita una dependència de la xarxa elèctrica i s'actua en favor de la natura. La primera prova pilot d'aquesta idea es durà a terme al rectorat abans de la primavera.

cula. “Fan la seva funció, i si són lents, ja m'està bé perquè així són més segurs”, afirma Manel Ebri; tot i això, la UAB s'està plantejant la possibilitat de millorar la flota d'autobusos interns. Renfe i FGC es plantejen com una bona alternativa a l'ús del vehicle privat; no obstant, l'experiència desmuestra que aquesta solució no és tan viable. La Generalitat ofereix un servei de ferrocarrils amb parada al mateix Campus de la Universitat Autònoma: “És un transport còmode, ràpid i puntual”, opina Laura López, estudiant de quart de Periodisme. La seva freqüència mitjana és de dotze minuts que compleix amb fidelitat i, a més, ofereix un servei dirigit exclusivament als universitaris: la línia S55, que circula de Plaça Catalunya a Universitat Autònoma. Una altra oferta pensada per als estudiants és el

Una alternativa al vehicle és l'ús del tren o d'autocars. No obstant, la comoditat o l'estalvi frenen la proposta pública, que suposa un benefici mediambiental.

descompte en els abonaments, tant en els mensuals com en els anuals. “El preu és abusiu, hi hauria d'haver una millor oferta per als estudiants, i a sobre, moltes vegades has d'anar dret, sobretot a les hores punta”, es queixa David Carballo que fa cada dia el recorregut de Provença a la Universitat Autònoma amb FGC. En el cas de Renfe, les protestes dels usuaris van dirigides a la falta de puntualitat i a la massificació dels trens. Com a tret diferencial trobem en Renfe un preu més assequible que beneficia la butxaca dels estudiants. Es preveia per l'1 de gener una integració tarifaria que permetrà utilitzar més d'un operador amb un mateix bitllet dins de l'àrea metropolitana. Per als usuaris que venen de Barcelona, els Ferrocarrils i Renfe són una bona opció, però no ho són tant

per als que es desplaçen de poblacions properes, com Terrassa o Manresa on el transbordament suposa un agreujant als inconvenients de viatjar en tren. Els problemes que comporten l'ús del transport públic provoquen una major utilització del vehicle privat, donant la sensació que l'Autònoma evoluciona cap a una ciutat envaïda pels vehicles de motor. Davant les protestes dels estudiants, la UAB està intentant cercar solucions a la política de mobilitat. Però el panorama es presenta complicat, ja que millorar les condicions de l'usuari de cotxe provoca un augment en la seva utilització i, com a conseqüència, nous problemes en aquest àmbit. Ens trobem davant “un peix que es mossega la cua” ■

**Sílvia Panadés
Irene Simon**

LUCAS MARTÍNEZ

■ **Manuel Sabés**
*Vicerector de Campus
i de Qualitat Ambiental*

Cotxes, campus i comunicacions

Probablement mai el campus de la UAB a Bellaterra havia estat tant ben comunicat amb les rodalies com ara, però probablement, tampoc mai el campus havia estat tant ple cotxes. Hom pot pensar que, amb aquestes primeres lletres, faré un al·legat contra el cotxe com a únic culpable de la situació actual de transport del nostre campus, doncs no, però també.

La xarxa ferroviària, que no ha estat substancialment modificada des de principis de segle, pretenia connectar, de forma radial, les principals ciutats de Catalunya amb la seva capital. Però segur que, en aquells primers anys del segle XX, ningú devia pensar que l'expansió de Barcelona es fes al Maresme o al mateix Vallès. Ben segur que tampoc ningú albirà la possibilitat que en aquesta comarca s'implantés una universitat amb gairebé 40.000 persones.

Dit això, crec que només millorant el transport ferroviari, disminuïrem l'impacte del cotxe sobre la nostra universitat i ciutats. Pel contrari, només millorant les carreteres afavorirem l'arribada de més cotxes al nostre Campus o Barcelona.

Fem memòria d'uns quants exemples: l'A-18 ha passat, en 25 anys, de ser una via clau de 2 carrils, després de 3, i en molts trams, fins i tot de 4, a ser una via on les cues i col·lapses són cada dia més importants. I les Rondes? Semblava que havien resolt el pas per Barcelona. Quants mesos varen tardar a col·lapsar-se? La UAB en els darrers anys ha ampliat molt les seves entrades i en canvi, a les hores puntes, es fan importants cues.

Amb aquesta visió hom es pregunta: de què ens servirà el Túnel d'Horta si no hi fem passar el ferrocarril Metropolità? Potser aquells que ara no agafen el cotxe

per estalviar les cues l'agafaran i, en pocs mesos, farem una nova via de cues. Cal doncs, que fem tota la pressió possible a les administracions responsables perquè millorin el transport ferroviari de rodalies, que el facin més puntual, freqüent, de qualitat i, sobretot, que construeixin un autèntic teixit de comunicacions amb una trama del Baix Llobregat al Vallès Oriental i amb un ordit del Maresme al Bages. Només així farem sostenible el conglomerat barceloní dibuixat amb un radi d'uns 40 Km. Després d'això, qui més qui menys es pot relaxar i pensar

amb aquesta xarxa ferroviària no ens podem homologar amb ningú, i segur que podríem usar menys el cotxe o, si més no, compartir-lo

que, de fet, la culpa dels gairebé 6.000 cotxes que aparquen a la UAB és de la mala xarxa ferroviària. Probablement pels que vénen d'una certa distància, sí; pels de Terrassa, bastant, i especialment pels del Maresme, Baix Llobregat i Vallès Oriental. Però no per als altres.

Ara podríem fer servir aquella reflexió:

"És que venir en transport col·lectiu és molt car". I certament ho és. A tall d'exemple, un abonament anual de Ferrocarrils de la Generalitat, el més car, costa tant com omplir el dipòsit del cotxe deu vegades o bé circular entre quatre i cinc mesos. Aquest abonament és tant car com la meitat del preu de l'assegurança del cotxe. Però el cotxe no el tenim només per venir a la UAB. Avui venir en cotxe a la UAB costa entre cinc i deu vegades més que venir amb transport col·lectiu. Per cert, heu vist mai una protesta pel què costa venir en cotxe a la Universitat? I el que li costa a la Universitat els cotxes que hi arriben? Bé, perdoneu la broma, però cal que reflexionem.

Amb aquesta xarxa ferroviària no ens podem homologar amb ningú, i segur que podríem usar menys el cotxe o, si més no, compartir-lo, que sempre és més divertit.

■
Joan Teran
Col·lectiu
d'estudiants
Alternativa Estel

LUCAS MARTÍNEZ

El transport, necessari i indefugible

La UAB constitueix un cas especial dins el conjunt de les universitats catalanes. La seva situació geogràfica i la variada procedència dels seus estudiants, obliga a aquests a utilitzar un mitjà de transport de manera sistemàtica. Només aquells que viuen a la Vila Universitària (cosa limitada i més cara quant a lloguer que un pis a Cerdanyola o a Barcelona) poden assistir cada dia a classe sense necessitat d'un transport addicional. La resta dels i de les estudiants, es veuen obligats a fer una despesa diària extra.

L'estudiant de la UAB es troba, per tant, amb dos obstacles: un és la necessitat de desplaçar-se i l'altre, la xarxa de transport anomenat públic. El primer està intrínsecament relacionat amb el fet d'estudiar en un campus allunyat de casa. El segon és causat per la visió centralista (o més aviat rendible) del que ha de ser una xarxa de transport públic. Cal remarcar que "públic", segons l'IEC vol dir "relatiu a la nació, a la comunitat". D'aquesta manera, un estudiant que visqui fora d'allò que l'experiència empírica de les empreses de transport i l'estadística han qualificat com a rendible, es troba que l'estació de tren més propera és a 25 km de casa seva, que l'únic autobús que passa pel poble ho fa dos cops al dia i que, evidentment, no passa per la UAB. Aquest estudiant, quan no pot utilitzar el transport públic, esdevé un individu que no queda inclòs dins el que està establert com a "públic" i està abocat a l'ús del vehicle privat.

Alternativa Estel és conscient que poc pot fer el rector Solà en matèria d'infraestructures als Països Catalans, però creiem que alguna cosa té a dir en el primer dels obstacles que hem mencionat, en la necessitat de

desplaçar-se i la despesa que això comporta. Els estudiants tenen una important despesa suplementària que cal afegir a les corresponents de la vivenda, del material d'estudi, dels dinars,...

Des d'Alternativa Estel trobem incongruent, per exemple, que un transport públic com són els Ferrocarrils de la Generalitat que, amb la nova integració tarifària, no estableixi cap tipus de diferència en el preu dels bitllets segons la capacitat econòmica dels diferents usuaris. Així, l'abonament anual costa el mateix a persones amb

ingressos elevats, com a estudiants, jubilats, famílies nombroses, etc.

Creiem que la problemàtica del transport no pot deixar indiferent a la comunitat universitària. La xarxa de transports públics que comunica la UAB no incentiva (per cara, lenta i planificada amb criteris empresarials de

benefici i no de servei) el seu ús, però si almenys l'administració, a través de la universitat, prengué mesures necessàries per compensar les despeses extra, el col·lectiu d'estudiants no es trobaria en una situació econòmicament molt desfavorable que els priva en alguns casos de les necessitats bàsiques per poder estudiar amb normalitat. Cal avançar cap a una universitat més accessible per a tothom.

Des d'Alternativa Estel pensem que cal iniciar una nova etapa de mobilització, com la que hi va haver el curs passat, que, coordinada per les assemblees de facultat i per la CAF, permeti posicionar l'alumnat contra els preus abusius del transport públic. Només així aconseguirem fer veure a l'administració que amb els i les estudiants no es pot fer negoci.

ensem que cal iniciar una nova etapa de mobilització que posicioni l'alumnat contra els preus abusius

■ NOTÍCIES

■ **Projecte per avaluar la seguretat pública**

La UAB i l'Ajuntament de Sabadell han signat un conveni de col·laboració per analitzar la seguretat pública d'aquest municipi. El projecte està valorat en 15 milions de pessetes i té com a objectiu estudiar la situació actual de Sabadell i millorar la prestació del servei de seguretat pública en aquesta ciutat dissenyant polítiques de prevenció. L'Escola de Prevenció i Seguretat Integral, adscrita a la UAB, serà l'encarregada de dur a terme l'estudi.

Més informació:
935817449

■ **Cursos de llengua catalana**

El Gabinet de Llengua Catalana va iniciar a mitjans de gener la seva nova oferta de cursos per al 2001. N'hi ha generals (iniciació, elemental, suficiència, correcció fonètica), de reconeixement de crèdits de lliure elecció (correcció de textos orals i escrits, seminari de producció de textos universitaris: l'article i la ressenya, terminologia per a veterinària i tecnologia dels aliments, redacció de documents científics) i cursos per al personal docent i investigador.

Més informació:
935812017
g.llengua.cursos@cc.uab.es

■ **Inauguració de l'Aula d'Alts Estudis Electes**

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, va inaugurar, el 19 de gener, l'Aula d'Alts Estudis Electes. El catedràtic de Dret Administratiu i director de l'Aula, Manuel Ballbé, va pronunciar la lliçó inaugural sota el títol *Les regions a Europa: competència i cooperació*. L'acte va tenir lloc a la Sala Lluís Vives I de l'Hotel Meliá Confort Campus de la UAB, a les 9.30 h.

Les enginyeries de la UAB tindran un nou edifici.

Concedida l'Enginyeria de **Telecomunicacions**

La proposta del Departament d'Universitats afavoreix les aspiracions de la UAB.

A la UAB li han estat concedides 130 places en l'àmbit de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC). Vuitanta d'aquestes places corresponen a Enginyeria Tècnica en Telecomunicacions (Sistemes Electrònics), i les altres 50 als estudis de segon cicle d'Enginyeria de Telecomunicacions.

El Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI) ha tramès a les universitats públiques catalanes la seva proposta inicial de programació i desprogramació universitària per al període 2000-04. Es tracta dels estudis i carreres que a criteri del Departament convindria instaurar o ampliar, i també dels que caldria tancar o reduir.

Aquesta proposta anuncia que les universitats públiques catalanes tindran 570 places més per a carreres tecnològiques els dos propers cursos. 130 d'aquestes corresponen a l'Autònoma, que és la segona universitat més ben parada, per davant de la Universitat de Barcelona. Cal destacar que els nous estudis

tenen estructura cíclica, és a dir, que els estudis de primer cicle atorguen el títol d'enginyer tècnic i donen accés directe al segon cicle, amb la titulació final d'enginyer superior.

De moment, només es fa pública la proposta que fa el DURSI pel que fa a les carreres de l'àmbit de les TIC; després queda a criteri de cada universitat fer públiques o no les altres propostes.

A partir d'aquest moment s'obre un període de converses amb les diferents universitats, a fi que la Direcció General d'Universitats pugui elaborar la proposta definitiva de Programació 2000-04 i informar-ne a la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya del proper 14 de febrer. Per la UAB aquestes 130 places són una favorable notificació, ja que es considera que les universitats que no tenen aquestes carreres de noves tecnologies no tenen futur. A més, suposarà una avantatge per als estudiants que volien cursar aquesta carrera i, fins ara, en quedaven fora ■

Laia González

Intercampus es consolida

Gràcies a Internet, Intercampus ha creat un campus virtual que aplega diferents universitats

Intercampus és un projecte d'un conjunt d'universitats catalanes (UAB, UB, UdG, UdL, UOC, UPC, UPF i URV), que compta amb el suport del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació —Secretaria per a la Societat de la Informació i Direcció General d'Universitats— i té com a objectiu l'intercanvi d'assignatures de lliure elecció que s'imparteixen mitjançant Internet.

D'aquesta manera, Intercampus permet que els estudiants d'altres universitats s'incorporin a l'ensenyament virtual d'una universitat concreta, els facilita la comunicació, la informació, i coordina l'atenció i el suport administratiu entre la seva universitat i la que imparteix l'assignatura.

El projecte, iniciat el segon se-

mestre del curs 1999-2000, demana com a requisit fonamental que l'estudiant tingui accés a les eines informàtiques (ordinador, connexió telefònica o a la xarxa, etc.), necessàries per a participar en un ensenyament a distància mitjançant Internet, i que estigui matriculat a alguna de les universitats que participen en el projecte.

Les assignatures que ofereix Intercampus són totes de lliure elecció, són no presencials i cadascuna d'elles té, només, una convocatòria. Cada semestre es poden fer un màxim de tres assignatures Intercampus.

Els continguts abracen quasi totes les àrees temàtiques, tot i que destaquen les assignatures referides a les noves tecnologies (Nous protocols a Internet) i a temes socials d'actualitat (Coneixer l'Islam) ■

Més informació: <http://www.catcampus.org>

Maria Rosa Martínez

■ Novetats universitàries a la xarxa

Les universitats dels Països Catalans disposen d'una nova eina de difusió de la seva tasca científica i intel·lectual. En l'àmbit de l'Institut Joan Lluís Vives, ha nascut el portal NEU-e (<http://www.neu-e.com>), un lloc virtual on es poden consultar i adquirir més de 4.000 publicacions de la xarxa d'universitats catalanes.

Aquesta iniciativa, que es va posar en marxa el 1999 i en la qual hi participen totes les universitats públiques catalanes,

es troba integrada dins el projecte *Universitat Digital* de la Conselleria d'Universitats, Recerca i Societat.

■ Fons sobre Josep Maria Millàs Vallicrosa

La Biblioteca d'Humanitats de la UAB va organitzar el mes passat l'exposició bibliogràfica *Fons sobre Josep Maria Millàs Vallicrosa*. Aquest fons inclou 1.300 monografies sobre ciència àrab, instruments científics, poesia hebrea i medieval i sobre la història de l'astronomia i de les matemàtiques. També s'hi poden consultar diverses publicacions periòdiques i la col·lecció gairebé completa de les obres de Millàs. El fons, que es pot consultar a Internet, facilita la recerca en Filologia i en Història de les Ciències a l'Autònoma.

Més informació: <http://www.bib.uab.es/ciencies/fonsmillas.htm>

■ Nou vocabulari bàsic de fotoquímica

La UAB i l'Institut Joan Lluís Vives han publicat un nou vocabulari bàsic de termes relacionats amb la fotoquímica. Han treballat en la seva elaboració professors, terminòlegs i lingüistes per tal d'obtenir un producte satisfactori. Aquest vocabulari ajudarà a formar estudiants capaços d'usar correctament una terminologia molt específica, la científico-tècnica.

■ Nou professors reben diners de la Marató de TV3

La darrera edició de la Marató de TV3, adreçada al finançament de projectes de recerca en l'àmbit dels trasplantaments, va recaptar més de 640 milions de pessetes. De tot aquest volum, aproximadament 135 milions han estat adreçats a finançar projectes en els quals hi participen els professors de la UAB I. Carrió, J. I. Esteban, M. A. Gasull, E. Fernández, C. Margarit, E. Itarte, R. Pujol, D. Jaraquemada i V. Vargas.

■ NOTÍCIES

■ Ajuda d'emergència per El Salvador

La Fundació Autònoma Solidària organitza una campanya per recollir diners d'emergència per ajudar als damnificats del terratrèmol que hi ha hagut a El Salvador. Per aquest motiu es va organitzar una jornada per donar a conèixer la situació del país abans i després d'aquest fet.

■ Teoria i crítica de l'art contemporani

L'Escola de Disseny i Art de Barcelona (Eina) organitza la diplomatura de postgrau Teoria i Crítica de l'Art Contemporani, coordinada per Manel Clot. El curs, que començarà el 9 de gener i finalitza el 12 de juny, té com objectiu fomentar la idea d'exposició com a dispositiu expressiu complex, a partir del qual es poden establir diferents sistemes de relació, d'aproximació i de comprensió i que reflecteix els modes d'intervenció des de la multiplicitat d'elements que conformen el teixit artístic contemporani.

Més informació:
info@eina.edu

■ Exposicions digitals de biblioteques

Algunes biblioteques elaboren periòdicament exposicions bibliogràfiques que es poden consultar a través d'Interne i els expositors de la facultat corresponent. Aprofitant l'auge de les noves tecnologies, aquesta idea vol integrar la realitat virtual en les consultes bibliogràfiques tradicionals. Els temes estan relacionats amb l'actualitat i també remet a fets històrics que es consideren rellevants.

Més informació:
www.bib.uab.es/veter/gossos1.htm

La Fundació Autònoma Solidària està integrada per moltes entitats que es dediquen a la promoció social, entre d'altres.

EVA VARGAS

Gent **solidària**, un exemple a seguir

Els estudiants poden participar en nombroses activitats solidàries

La Fundació Autònoma Solidària actua a través de les diferents entitats que la integren: espai Solidari (voluntariat al campus), Cooperació amb Bòsnia (cooperació internacional), Piune (integració d'estudiants amb disminució), Integració de Presos, Promoció de la Salut i Voluntariat Hospitalari. Els actes solidaris van dirigits als estudiants discapacitats i també tot col·lectiu en situació problemàtica.

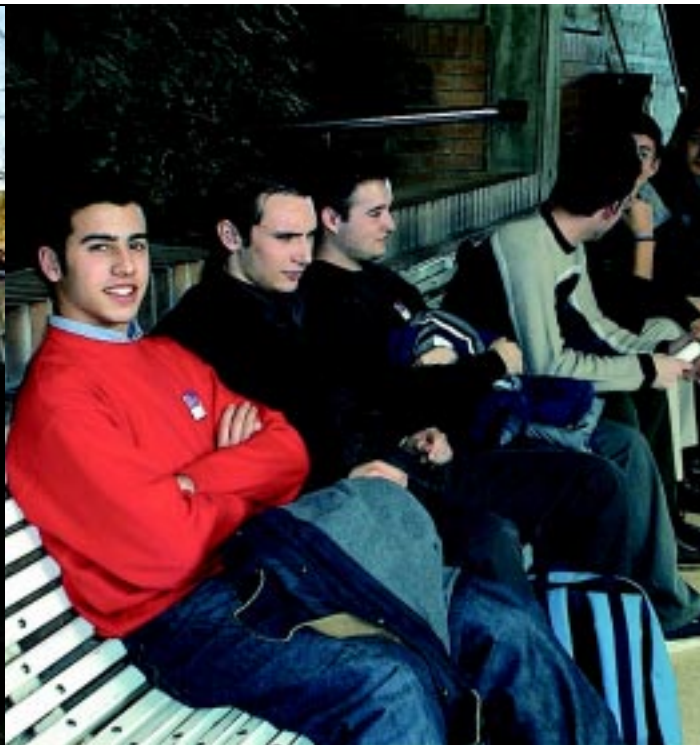
L'Espai Solidari actua de mitjancer entre les ONG i els estudiants que hi vulguin col·laborar; facilita informació sobre les activitats d'aquesta i altres organitzacions, sobretot d'aquelles destinades a la gent interessada a anar als països pobres a ajudar a la població. Entre les activitats d'Espai Solidari destaquen una exposició sobre la reconstrucció de Bòsnia el darrers cinc anys, que es podrà veure a la Plaça Cívica a mitjans

de febrer. També organitza uns cursos de bosnià-castellà.

Per la seva banda, Piune s'encarrega de facilitar la mobilitat pel campus als estudiants amb disminucions físiques i donar-los suport a l'estudi. Els objectius d'aquesta entitat es basen en garantir la igualtat d'oportunitats davant l'estudi i concienciar el conjunt de la comunitat universitària al respecte. El març, persones disminuïdes explicaran el seu cas i el maig i juny se celebraran les jornades Esports per a tothom, en les quals hi intervindran esportistes d'elit. Per completar l'oferta solidària, la UAB organitza programes per a la integració de presos a l'estudi, i el Programa de Voluntariat Hospitalari col·labora en la recuperació de persones ingressades per malalties durant molt temps ■

Eva Muñoz

MATÍAS ESCUDERO

Alumnes de segon de batxillerat i de cicles formatius de grau superior visiten la UAB

Primer **contacte** amb la Universitat

La UAB va acollir els dies 24 i 25 de gener les Jornades de Portes Obertes 2000-2001, adreçades a alumnes de segon de batxillerat i de cicles formatius de grau superior, que van visitar per primera vegada la Universitat. Durant tot el dia es van fer xerrades a les diferents facultats i centres, completades amb altres activitats esportives i culturals.

Les Jornades de Portes Obertes van servir perquè molts estudiants coneguessin quines carreres s'estudien a la UAB i com s'estructuren. Les conferències informatives es van oferir en tres torns: de 10.00 a 11.30 h, de 12.00 a 13.30 h i de 15.30 a 17.00 h. A més, en el seu primer contacte amb la Universitat, els visitants van poder conèixer els serveis que ofereix l'Autònoma i van gaudir i participar en activitats molt variades. Pel que fa la vida associativa del campus,

es van organitzar exposicions, xerrades i visites guiades per l'Edifici d'Estudiants.

Debats literaris i exposicions

D'altra banda, els grups culturals de la UAB del Programa Cultura en Viu van donar a conèixer les seves activitats de creació i de participació, com ara dansa, música, teatre, exposicions fotogràfiques i debats sobre literatura. També hi va haver lloc per a les activitats esportives, amb visites al Servei d'Activitat Física i la presentació dels clubs esportius, que van organitzar petites sessions d'iniciació i d'entrenament de les respectives modalitats: bàdminton, arc, futbol, korfbal, capbussament i waterpolo. El programa d'activitats es va completar amb una visita al Servei d'Idiomes Moderns (SIM), amb una demostració del material de l'aula d'autoapre-

La UAB va rebre els assistents a les Jornades de Portes Obertes amb molta informació i un programa d'activitats força variat.

mentage i amb un passí de pel·lícules.

Durant les Jornades, el Rector de la UAB, Carles Solà va convidar els professors que acompanyaven els alumnes de secundària a una recepció i una visita guiada pel campus. També hi va haver un *bus turístic*, que va fer visites comentades pel recinte universitari amb la possibilitat de pujar i de baixar per visitar els diferents serveis i facultats. Any rere any, les Jornades de Portes Obertes reben un nombre de visitants més elevat. En l'edició d'enguany es van inscriure 25.000 estudiants, gairebé 1.000 més que l'any passat. Els dies 4 i 5 d'abril s'organitzaran unes Jornades de Portes Obertes per als alumnes de primer de batxillerat ■

Eva Muñoz

■ NOTÍCIES

■ **La Facultat de Veterinària analitza mostres de vaques**

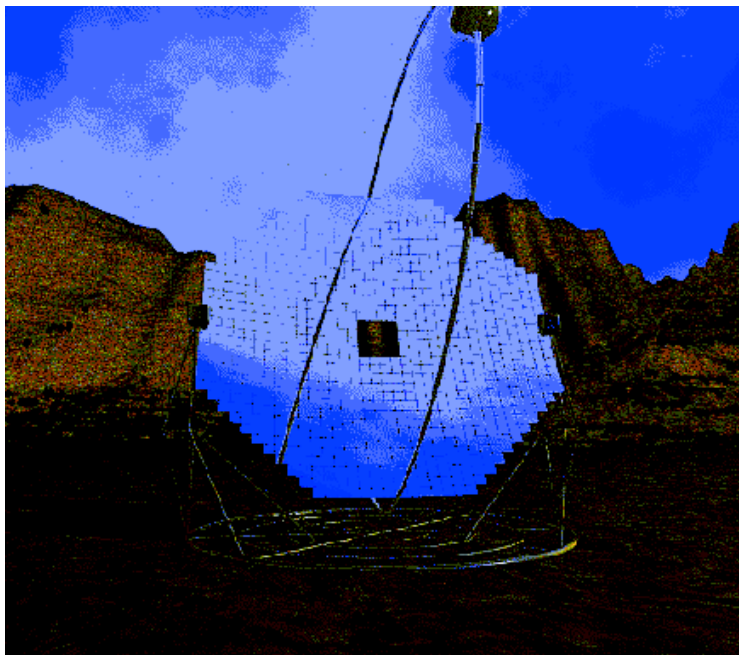
El laboratori d'Anatomia Patològica de la Facultat de Veterinària, integrat des del 1997 al Pla Nacional de Vigilància i Control de les EET (Encefalopaties Espongiformes Transmissores), és el responsable de les mostres provinents de diferents escorxadors de Catalunya. Després d'analitzar més de 1.200 encèfals bovins, el laboratori no ha detectat cap cas afectat per l'anomenat *mal de les vaques boges*.

■ **Gubern parla sobre el paper de Hollywood a la República**

Romà Gubern, catedràtic de Comunicació Audiovisual, parlarà sobre el paper de Hollywood en la defensa de la República, agredida per les tropes del general Francisco Franco. La conferència "*Hollywood en apoyo de la República Española*" anirà seguida de la projecció del film *The Spanish Earth* (1937). L'acte se celebrarà el 15 de febrer a les 19 hores a l'Institut d'Estudis Nord-americans. Via Augusta, 123.

■ **Les relacions entre la Comunicació i la Cultura de Pau**

Les relacions entre la comunicació i la cultura de la pau seran debatudes a unes jornades que se celebraran el 28 de febrer i l'1 de març a la Facultat de Ciències de la Comunicació. Entre els conferencians destaquen Miquel de Moragas, Manuel Parés, Vicenç Fisas, Xavier Giró, Romà Gubern, Lluís Bassat, Sílvia Carrasco, Montserrat Llinés, Maria Coromines, Miquel Rodrigo, Nicolás Lorite, Teresa Velázquez, Carme Ferré, Catalina Gayà, Marta Rizo i Fèlix Martí.

Imatge creada per ordinador del telescopi MAGIC, instal·lat al Observatorio del Roque de los Muchachos.

Un telescopi màgic

L'Institut de Física d'Altes Energies participa en la construcció d'un gran telescopi: el MAGIC. El fantàstic aparell s'instal·larà al Observatorio del Roque de los Muchachos, a Canàries.

Falten pocs mesos perquè entri en funcionament el Major Atmospheric Gamma-ray Imaging Cherenkov, més conegut com el telescopi MAGIC. L'aparell anirà equipat amb la tecnologia més capdavantera en tots els seus elements, però entre ells destaca la cambra detectora, basada en un nou tipus de fotosensors (anomenats fototubs híbrids d'estat sòlid) d'una elevada eficiència quàntica. Aquesta cambra ja ha començat a ser construïda a l'Institut de Física de Altes Energies (IFAE). A més a més, el MAGIC tindrà el mirall actiu més gran del món, amb una superfície de 220 metres² i 17 metres de diàmetre. Amb un instrument d'aquestes dimensions serà possible detectar raigs gamma còsmics a una zona molt reduïda (entre els 300 i els 10 giga-electronvolts), única franja encara no explorada de tots els tipus de radiació que ens poden arribar des de l'espai.

Si bé altres aparells de fabricació anterior havien pogut fer estudis sobre una gran part del cosmos, al catàleg de 1999 de fonts establertes apareixien enumerades 170 fonts no identificades, junt

amb 101 amb un origen no gaire clar. El MAGIC arreplegarà raigs gamma d'aquestes fonts i contribuirà decisivament a la seva identificació. Els científics esperen també trobar altres fonts galàctiques i extragalàctiques, com remanents de supernoves, explosions de raigs gamma o radiació difosa.

Amb l'estudi d'aquests fenòmens es podran comprendre millor, per exemple, els orígens dels mecanismes d'acceleració de partícules prop d'objectes amb camps gravitatoris molt intensos, com poden ser els estels de neutrons o els forats negres. A més a més, la construcció del MAGIC ajudarà en la recerca de partícules supersimètriques, una gran fita dins la física de partícules.

Molt de l'interès en experiments de l'astrofísica es deu a la disposició de noves tecnologies, no presents fa una generació. Ara hi ha nous coneixements, es disposa de l'element electrònic ràpid i d'un control automàtic que permeten registrar i reconstruir grans volums de dades, i també es poden trobar les seves interrelacions. ■

Loli Jiménez

■ **Josep Egozcue
Cuixart**
*Catedràtic de Biologia
Cel·lular*

“La clonació humana no té cap sentit”

Josep Egozcue afirma que, el realment important, és viure dignament. I per això li costa entendre la gent que pensa en guanyar més i més diners.

MATÍAS ESCUDERO

Va néixer el 24 d'octubre de 1940 a Barcelona. Però fins que va acabar el batxillerat va viure a Puigcerdà, la qual cosa va ser molt important per a ell, ja que va poder tenir accés a tota la música i a tota la literatura que s'editava a França, un país que aleshores tenia un grau de llibertat impensable a l'altra banda de la frontera. Comprava els llibres a la seva edició de butxaca, per la qüestió econòmica; li interessava la música de Brel, de Brassens...

Un cop a Barcelona va estudiar Medicina —una carrera de set anys, “llarguíssima”— a la Universitat de Barcelona. En acabar,

va pensar en dedicar-se a la investigació; volia anar als Estats Units, però no de becari, i va escriure a molts centres enviant un currículum “una mica guarnit, però sense dir cap mentida”.

El van contractar en un centre de primats —d'aquí la seva afecció per col·leccionar-los— a l'Estat d'Oregon. “És un Estat decent, perquè han aprovat l'eutanàsia en referèndum i no hi ha pena de mort, per això n'estic orgullós”. I puntualitza, “d'aquest Estat, no de la resta”. Allà va estar dirigint un petit departament de genètica fins el 1969. De tornada, va estar uns mesos treballant a València i després li van oferir un lloc a la

El professor Egozcue, al seu despatx de l'Àrea de Biologia Cel·lular de la Facultat de Ciències.

Universitat de Barcelona. Eren els anys 70, “uns anys molt moguts; la policia va entrar allà diverses vegades”.

Com va recalcar a l'Autònoma?
Ens van traslladar a l'Autònoma, una universitat pensada a propòsit per tal que no s'organitzessin manifestacions, per la seva llunyania del centre de Barcelona.

A partir d'aleshores ha treballat bàsicament impartint classes i investigant sobre problemes de la reproducció humana i sobre bioètica. Ens rep al seu despatx de l'Àrea de Biologia Cel·lular de la Facultat de Ciències. És un

espai reduït, ple de prestatgeries, quadres, llibres, papers...

Sempre ha ensenyat a la Facultat de Ciències?

També he donat classes a Medicina, el que m'ha permès introduir la genètica en el seu pla d'estudis, que ara porta gent del meu equip, que ja són catedràtics; he estat a Biològiques; i a Psicologia, impartint classes sobre les bases biològiques del comportament; ara, des de fa temps, dono citogenètica.

El genoma humà

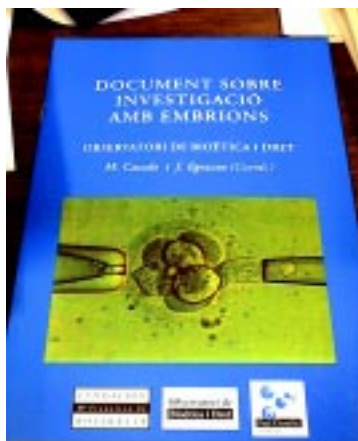
El coneixement del genoma humà es de vital importància...

Sí, però s'ha de tenir en compte que hi ha gens que fa vint anys que els coneixem i encara no podem curar malalties per tècniques de terapia genètica. Hi ha hagut algun èxit aïllat, com el tractament dels famosos nens bombolla, a París, que van néixer amb un dèficit immunològic, però poca cosa més. En canvi, a les famílies que saben que porten una malaltia genètica, ja fa anys que podem seleccionar embrions sans i posar-los-hi a la mare. Per exemple, els primers nens que van néixer havent-los seleccionat el sexe, els vam fer aquí el 1994, encara que van néixer a Madrid; això és barat i es pot fer amb facilitat. Però si un govern ha de decidir entre un procediment car i de dubtosa fiabilitat i un altre que és segur i relativament barat, crec que es decantarà per aquest darrer.

A propòsit, què li sembla l'aprovació per part del Parlament anglès de la llei que permet experimentar amb embrions amb finalitats terapèutiques?

Una bona notícia perquè permetrà tractar moltes malalties degeneratives. Els metges tenim un deute amb la societat, perquè hem allargat la vida de les persones però no hem aconseguit

■ **"Els metges tenim un deute amb la societat, hem allargat la vida de les persones però no hem aconseguit millorar la seva qualitat de vida"**

millorar la seva qualitat de vida; els impedim morir. Per tant, tot el que pugui ajudar a millorar-la benvingut sigui.

I les malalties congènites?

Es tractaran amb mètodes de clonació genètica. I amb això no vull dir que li canviaran el gen al càncer, sinó que trobaran algun procediment que faci callar el gen que li diu a les cèl·lules que es divideixin i es reproduïxin incontroladament.

La clonació humana és potser un dels temes que provoca més controvèrsia a la societat, es parla dels perills que pot implicar, de si és ètica o no... Hi ha molta confusió al respecte, vostè que n'opina?

Èticament és dubtós. Encara que no en sóc especialista, he arribat a la conclusió que la dignitat

"Jo vaig néixer d'uns determinats pares, en un lloc concret, en un temps precis i tinc un compromís que és producte de totes aquestes circumstàncies".

humana es basa en la possibilitat d'exercir la llibertat i això t'ho dona l'autonomia; la resta són històries. Reproduir una persona és una forma de limitar la seva llibertat. Posar una còpia física d'un individu significatiu 20, 50 o 80 anys després que aquesta persona hagi exercit la seva activitat no té cap sentit, a no ser que es dediqui a fer l'activitat de doble; però en cap cas seria la mateixa persona.

Les vivències, el context, són determinants per a configurar-nos com a individus?

Com a mínim són el 50%. Si l'ambient és diferent, la persona és diferent, d'això no hi ha cap dubte. La ment humana està feta d'experiències, i les que jo he viscut naixent el 1940 són molt diferents de les que tindria el meu doble naixent el 2000: jo

■
“La dignitat humana es basa en la possibilitat d’exercir la llibertat i això t’ho dóna l’autonomia, la resta són històries”

■
“Les dictadures sempre han trobat altres sistemes més econòmics que clonar: agafar la gent i portar-la a un camp de concentració a treballar, o al front, o al que sigui...”

vaig néixer d’uns determinats pares, en un lloc concret, en un temps precís i tinc un compromís que és producte de totes aquestes circumstàncies. També s’ha de tenir en compte l’atzar: suposem que clonem en Cruyff i el seu doble quan té vuit anys es trenca una cama i no pot jugar mai al futbol...

Quant als perills que pot comportar...

En aquest tema no m’agrada gaire entrar; això només pot succeir en un estat de dictadura absoluta i aquí la discussió ètica no té cap sentit, té sentit la rebel·lió.

A més, les dictadures sempre han trobat altres sistemes més econòmics que clonar: agafar la gent i portar-la a un camp de concentració a treballar, o al front, o al que sigui...

Tot i així, creu que es portarà a terme?

Algún dia algú clonarà un ésser humà, però s’emportarà una decepció i deixarà de fer-ho. Qui li hagi fet l’encàrrec l’acomiarà, perquè, per exemple, si li reproduïx un familiar, el clon no es comportarà com l’original; no en quedarà satisfet.

L’ovella Dolly va ser clonada d’una cèl·lula d’una ovella adulta. Quants anys té ara?

Ningú no ho sap. En aquest sentit, de l’únic que me’n refio és que a la Universitat de Hawaï un professor especialitzat en aquests temes ha clonat cinc generacions de ratolins successivament i no ha publicat res dient que visquin menys. I és un científic honest.

Abunda l’honoradesa en aquest món?

La inquietud com a motor

Josep Egozcue està casat amb Marta Vilarasau i han tingut tres fills. Ella és pintora i exposa des de fa molts anys. Inquiet i emprenedor, ha format part de tres equips rectorals, va haver-hi una època que l’anomenaven “el secretari general perpetu”; amb Ramon Pasqual va ser vicerector de l’Autònoma en l’època en què es va posar en marxa la idea de fer vivendes per a estudiants a la Universitat i un centre comercial, que després es convertiria en la Plaça Cívica. Riu amb ganes recordant una idea que va tenir amb la finalitat de connectar les facultats de Ciències i Veterinària: “Volia posar un telecadira, com fan a les estacions d’esquí; que hauria estat comodíssim, ja que el moviment de persones era important. Però la idea no va prosperar.” A l’actualitat, a més de fer la seva tasca com a catedràtic i investigador, és representant sindical i forma part de la directiva de l’IEC.

Hi ha molta honradesa i algun pirata, com a tot arreu.

L'enginyeria genètica cada cop va a més...

En la manipulació de bactèries s'ha avançat moltíssim. Amb les plantes hi ha molt èxit perquè hi ha una bactèria que transfereix molt bé els gens; encara que se'n parla molt de varietat i no és així, ho és en quantitat. En organismes més complexos és més complicat. Quant als animals, l'èxit de la transgènia és de l'ordre del 3%, per això es va portar a terme el procés de clonació. Els de la companyia farmacèutica, davant de la dificultat de fer un transgènic, van pensar que quan en tinguessin un, clonant-lo resoldrien el problema; però ha resultat que és més difícil fer animals per clonació que fer transgènics i, per això, darrerament se'n parla poc de clonació.

Hi ha transparència en la informació d'aquests temes?

El que és complicat és el que li arriba al públic pels mitjans de comunicació, per culpa del procés que pateix la informació, encara que n'hi ha alguns periodistes que busquen el sensacionalisme. Pel que fa a nosaltres, deixant de banda aquells projectes que paga un laboratori, com ho va ser la clonació de l'ovella Dolly —on l'investigador es compromet a un secretisme per raons de competència—, avui en dia la informació és transparent, treballem en equip. Jo treballo amb 50 persones, sempre hi haurà algú que expliqui el que estem fent.

Segons Egozcue, el procés que pateix la informació pot alterar la que arriba al públic.

Que me'n diu de les armes biològiques?

En principi, estan prohibides, però s'hi està treballant. Poden ser incontrolables: a la Guerra del Golf es van utilitzar i encara que els soldats aliats anaven preparats, n'hi ha molts als que està afectant físicament i ningú sap de quina manera.

La ciència i l'ètica

Es poden posar portes a la ciència?

No. El que s'ha de fer és legislar: és la manera de protegir la llibertat dels individus.

Si no es gastessin tants diners en investigació militar i espacial, potser la humanitat aniria millor...

Se'ls gastarien en qualsevol altra cosa adreçada al primer món. També ens podríem plantejar si

és just fer-li un trasplantament de cor a un malalt terminal quan hi ha molta gent morint-se de gana. És un tema difícil.

La Terra, té data de caducitat?

És clar. S'està degradant a una velocitat impressionant. Els científics treballem amb la hipòtesi del caos: "què és el pitjor que pot passar si faig això?" Però els polítics no. I la gent que es dedica a guanyar diners tampoc. A mi em costa creure en una mentalitat que pensi en guanyar més, més, i més... Però aquests són els qui dominen la situació i, per tant, els qui prenen les decisions.

S'arribarà algun dia a eradicar les malalties?

No. Hi haurien molts problemes. Per exemple, aquí estem fent un pla de renovació del professorat: si jo visc el doble

d'anys no deixaré pas als altres, arribarà un punt en què tindrè problemes de qualitat de vida, la societat no podrà costejar el meu manteniment... A més, crec que arriba un moment que la gent s'avorreix de viure.

Vostè que té informació privilegiada, és creient?

Jo tinc els mateixos dubtes que qualsevol. I no personifico en el Déu que ens pinten les teologies a l'ús. Miri, jo discuteixo de vegades amb representants del Vaticà per qüestions de bioètica i els dic: "l'argument de la vostra pel·lícula és molt més complicat que el d'un serial de televisió." Però, per altra banda, sempre hi ha una darrera pregunta a què trobar una explicació, una justificació. I jo no sé quina és ■

Jorge Gómez

La nostra Universitat ofereix als estudiants no només una sèrie de programes docents sinó també uns espais per evadir-nos de les classes. Aquests espais són els vuit bars que estan repartits

Per uns bars més populars

pel campus i que ens donen la possibilitat de passar-hi les estones que tinguem lliures, o que nosaltres decidim alliberar, menjant, fent un cafè, jugant a cartes o fins i tot fent treballs. Els estudiants sembla ser que en general estem contents d'aquest servei, tot i que de vegades en tenim algunes queixes

MATÍAS ESCUDERO

Els vuit bars de l'Autònoma estan distribuïts per les Facultats de Ciències de l'Educació, Lletres i Psicologia, Ciències de la Comunicació, Veterinària, Ciències i Medicina, a més del bar del Rectorat i el bar de la Plaça Cívica, adjudicat moralment a les Facultats de Dret i Econòmiques. Tots ells són a més de bars, restaurants i auto-serveis, menys el d'Educació, que no té restaurant, i el de Comunicació, que només és bar, és a dir, que no hi fan menús.

L'explotació dels establiments la porten a terme empreses privades d'hosteleria que en reben la concessió a través de concurs. Hi ha dos concessionaris: Restauració Universitària, que pertany al grup Paradís, i Servicio y Alimentación Bellaterra, que gestionen quatre bars cadascuna. Des del Servei de Restauració de l'Àrea de Logística i Medi Ambient de la UAB, es controla

l'activitat d'aquestes empreses tant en qualitat com en gestió.

No hi ha lloc

Entre tots els establiments hi ha unes 3.380 places interiors de bar autoservei, més 420 places en terrassa, i unes 400 en restaurant. La falta de lloc és un dels principals problemes que de vegades pateixen els estudiants, professors i personal administratiu i de serveis de l'Autònoma, especialment a l'hora de dinar.

I és que a l'Autònoma es mouen unes 40.000 persones, que en algun moment del dia ocupen alguna d'aquestes places. Una de les facultats que sembla tenir més problemes en aquest aspecte és la de Lletres i Psicologia. L'Alba, una estudiant de Filosofia que freqüenta el bar de Lletres, explica que si no hi troba lloc, sovint en troba a Educació. "Jo posaria més taules dintre

El bar de la Plaça Cívica és el més gran de la Universitat i cada dia hi passen unes 3.000 persones.

perquè quan faci més fred encara hi haurà menys llocs”, diu des de la terrassa. Algun cop els ha costat trobar taula, diuen la Mariona i l’Alba d’Educació, però “acaba sortint lloc”. La Claudia, estudiant d’Erasmus de la Facultat de Traducció —entremig de Lletres i d’Educació—, quan s’ha de quedar a dinar va a la Facultat d’Educació perquè diu que hi troba taula més fàcilment.

Zona de pícnic

A la Plaça Cívica també es troben molts amb aquest problema tot i ser el bar més gran del campus. Aquest bar, a més, ha patit recentment un canvi en l’estructura i la decoració dividint l’espai en zona bar i zona pícnic. La idea era reservar un espai pels que porten fiambra, que és en concret el més proper a la plaça. L’Iñigo Bayón i la Yolanda Salas, encarregats del bar de la Plaça Cívica, consi-

deren que és una mala idea perquè, com és evident, els que porten fiambra vénen amb gent que potser no en porta. Ells diuen que la idea va ser de la Universitat, però des del Departament de Logística, Montserrat Riba assegura que la idea va ser de l’empresa, Restauració Universitària, i que ells mateixos es van buscar uns decoradors.

La Charo i a la Lídia, estudiants de dret assídues al bar de Plaça Cívica, critiquen durament aquesta divisió: “Una *xorrada* com una catedral”, “Una *mariconada* que fa més nosa que servei i una mala inversió”. Creuen que no es respecta, perquè prou feina hi ha per trobar taula, i que s’haguessin aprofitat més bé aquests diners en calefacció, en renovar els lavabos, o en posar cendrers.

Montserrat Riba està preparant un estudi de satisfacció del client que consistirà en col·locar bústies de suggeriments a tots els

Civisme a la Plaça Cívica

Els encarregats del bar de la Plaça Cívica expliquen que hi han posat cendrers diverses vegades. L’últim cop en van posar 300 i van desaparèixer tots en dos dies. També van posar 20 gerres d’aigua de les quals ara en queden 5. Cada any es gasten 400.000 pessetes en coberts que també s’esfumen. “Estic segur que vas a qualsevol pis de la vila universitària i els coberts que utilitzen són els meus”, comenta l’Iñigo. Dels microones comenten que algunes vegades s’hi han trobat monedes dintre per fer-los petar.

■ **La falta de lloc és la principal queixa de les persones que utilitzen els establiments de restauració**

■ **“A la gent li importa més que sigui barat que la qualitat”, assegura Yolanda Salas, encarregada d’un dels bars**

bars —actualment alguns ja en tenen— i muntar una campanya que n’informi. A més, uns estudiants de publicitat estan fent un treball sobre el valor percebut, en aquest cas només dels bars de la Plaça Cívica i de Ciències, a través d’unes enquestes. “És un estudi pilot que després es podria repetir en els altres bars”, assegura. S’estudiarà el que s’hi acostuma a prendre, la freqüència en què s’hi va, el motiu, la qualitat del menjar i el comportament del personal. “El que volem és millorar el servei,

donar una eina al concessionari perquè millori o perquè potencii el que ja fa bé.”

La Yolanda Salas diu que “a la gent li importa més que sigui barat que la qualitat”. Els preus, que són fixats cada any per la Universitat en la *Llista de preus màxims autoritzats per la UAB*, segons la variació de l’IPC i la variació salarial d’hosteleria, no deixen descontents a gaires estudiants. Tant l’Anna de Sociologia —“dins del què cap estan bé”—, com l’Oriol de Dret creuen que els preus estan prou bé, sobretot en comparació amb els bars de fora del campus. Segons l’Iñigo, l’altre encarregat, només al bar de Plaça Cívica hi van diàriament unes 3.000 persones, que “no poden coincidir mai en opinió”, però també creu que, en general, la gent està contenta amb el servei i el producte ■

Alba Trepap

Ciment i gespa és amb el que un es troba quan arriba a la l'UAB, l'hàbitat actual construït per l'acció humana des de la fundació de la Universitat. Però darrera la taca grisa de les aules

Retrobar la natura darrera el ciment

i l'espècie de petits camps de golf de les zones ajardinades encara es poden trobar vestigis del que fou el territori de l'Autònoma abans que comencés la seva urbanització. Dos itineraris de natura coordinats per Osha recorren els nuclis dispersos de naturalesa autòctona que queden.

Bosc típic mediterrani d'alzina i pi, canyars al llarg dels dos torrents que circulen per la vall, romaní, esparraguera, arbusts de rosella o dents de lleó són algunes de les espècies vegetals autòctones que l'acció humana encara no ha destruït del tot en el territori que avui ocupa la UAB. Els itineraris de natura organitzats per l'Oficina de Seguretat i d'Higiene Ambiental, Osha, permeten conèixer millor l'hàbitat natural d'aquest indret històricament anomenat vall Moronta, molt diferent a l'artificial mosaic gris i verd homogeni al què estem acostumats.

Allà, el colom, la gavina carroñera i el gat domèstic desapareixen per donar cabuda a la fauna original: xoriguers, pits-roigs, rossinyols a l'estiu, esquiroles, mussaranyes, la serp verda i granotes, entre moltes altres. Inclús n'hi ha que afirmen que s'hi poden trobar senglars.

Experts en la natura autòctona de la vall Moronta com en Francesc Domínguez poden guiar als interessats pels itineraris.

Als itineraris se'ls hi ha donat el nom dels dos torrents que atravessen l'Autònoma. El torrent de Can Domènec és menys conegut perquè circula per la part del darrera de la Vila Universitaria, zona on s'ubica l'itinerari 1. El torrent de Can Magrans és el que s'acostuma a veure perquè passa per davall de la plaça Cívica i està envoltat de la gespa que du cap a la Biblioteca de Ciències Socials i a les facultats de Ciències. L'itinerari 2 al què dona nom, però, està ubicat a la zona nord, per darrera l'edifici del rectorat.

L'efecte de l'acció humana

Que s'inauguessin fa dos anys els itineraris de natura no resulta casual. Sorgiren de la necessitat d'aturar i prendre consciència d'un procés de degradació ambiental produït per la forta intervenció humana en aquest indret. La construcció de la

■ **Les rutes permeten un recorregut històric pel poblament humà de la vall, existent des del paleolític**

■ **Els itineraris reben el nom dels dos torrents que circulen per la UAB: de Can Domènec i de Can Magrans**

JOANA PANADÉS

UAB, des de finals de la dècada dels 60 fins ara, s'ha portat a terme sense tenir en compte l'impacte ambiental que es produeix sobre aquesta vall envoltada de les serres de Collserola i el Galliner.

Per la forma com s'han ubicat els edificis i les instal·lacions i per com s'han traçat les vies de comunicació, les zones forestals han quedat fragmentades i aïllades. Queda palès en la llunyania entre els itineraris de natura que recorren els petits nuclis dispersos de naturalesa autòctona que encara queden a l'indret.

Els hàbitats propis han quedat destruïts per la creació de comunitats artificials. Els ambients de vegetació autòctons s'han substituït per espècies al·lògenes i per zones ajardinades que també tenen un cost de manteniment més elevat. Tot i així, segons el vicerector de

Campus de Qualitat Ambiental, Manel Sabés, la gespa sembrada als jardins és la "més autòctona possible", anomenada de praderia, que necessita menys aigua que altres espècies per a la seva conservació.

Però la desaparició de la vegetació original ha afectat la fauna i juntament amb la contaminació de les aigües dels dos torrents s'ha provocat la disminució de la biodiversitat a la zona, creant les actuals comunitats secundàries de ciment i gespa. Els itineraris evidencien el contrast.

Les rutes de natura

Un cartell col·locat darrera la Vila Universitària indica com seguir el primer dels itineraris que dissenyaren conjuntament dos antics professors associats a l'Autònoma, Jordi Pont i Albert Tintó. Consell important per començar el trajecte: posar-se d'esquena a la vila i no girar-se

Si triomfa l'individualisme, panells de senyalització indiquen el trajecte a seguir.

fins estar ben segur que s'ha entrat de ple dins la natura. L'olor a humitat i el fred al nas en són indicis de que la civilització ha quedat tapada per la muralla vegetativa. Un gir de 180 graus abans de la immersió, trenca tota la màgia de l'itinerari i l'ullada s'esqueixerà amb el tall provocat a la natura pels pisos de la Vila i l'hotel de varies estrelles. Abstenir-se sobretot els idíl·lics; pels crítics és girada obligatoria.

Es passarà per una zona de conreus i fruiterans, lloc on tradicionalment sembrava el pagès. Allà, encara es troben restes d'una antiga masia, runes d'un passat agrícola propi d'aquest indret que per les seves característiques ambientals sempre ha estat propici a la presència humana. Els estudiants que avui viuen a la Vila no fan més que seguir una tendència encetada fa més de cent

*Per la ubicació
dels edificis
i les vies
de comunicació,
les zones
forestals han
quedat aïllades
i, per tant,
els itineraris
resten separats,
l'1 al sud,
i el 2 al nord*

mil anys, en el paleolític inferior, època de la què ja s'han trobat materials al Campus. Seguint el camí, indicat per panells de senyalització de la ruta, es baixa al torrent i s'arriba al bosc de pi i alzina que s'endinsa fins a Bellaterra. Zona freqüentada per conills i esquiroles i on es troba l'única espècie de carnívor salvatge que existeix a la UAB, la mostela. Vorejant el torrent es poden trobar granotes verdes mentre es passeja per un bosc de ribera amb canyars, oms i inclús plàtans. El camí condueix cap a la font del Carme, construïda amb maons fent un cercle adient per assegurar i fer la xerrada. Just al cantó, fa ombra un alzinar centenari i indica que l'itinerari número 1 és troba a la recta final. L'itinerari 2, el de Can Magrans, està situat a la zona nord, per darrera del rectorat. S'inicia aprop de l'Escoleta i és més

adient per contemplar l'exploració agrària i ramadera que es du a terme a la UAB. Per això són comuns els fruiters com l'ametller, la figuera o el cirerer. La farigola, l'estepa, el romaní i l'orenga també es van trobant al llarg del camí, igual que la rosella o la dent de lleó. D'anfibis al torrent s'entrobren pocs perquè el curs fluvial està força degradat. Gran part de les aigües residuals del complex universitari fins fa poc s'abocaven als torrents i les conseqüències encara en tenen per llarg. El mal ja està fet. Ara només resta conservar i millorar el que queda, poc en comparació amb el que fou. Els itineraris en són un principi que alhora permeten retrobar la natura autòctona d'aquesta vall darrera el ciment. Els pulmons i la vista ens ho agrairan ■

Joana Panadés

Posant remei al desastre

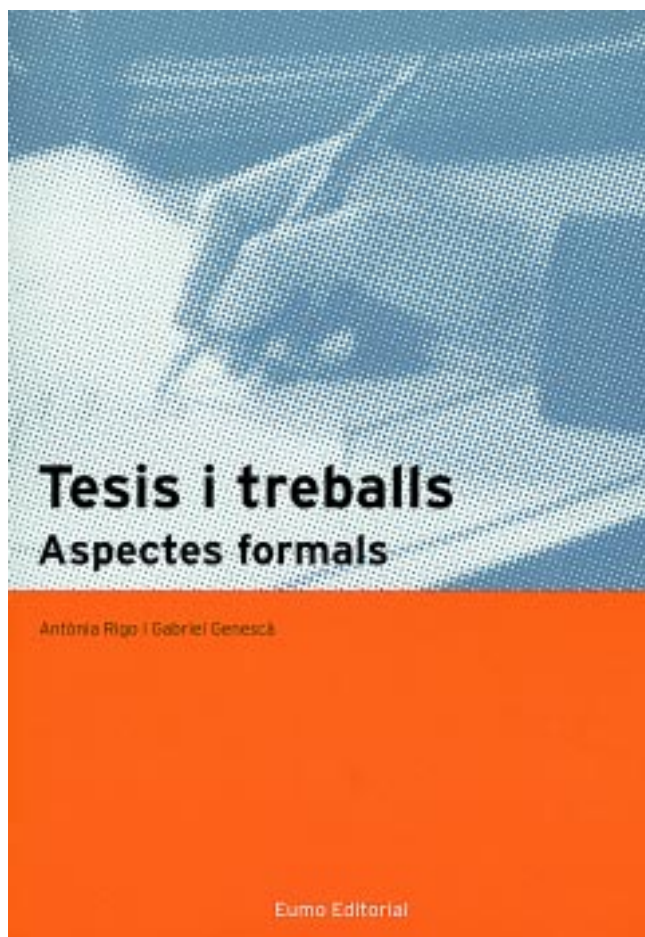
Tres dècades de construcció irracional, gens respectuosa amb el medi ambient, han fet molt de mal a l'hàbitat original de la vall on es troba situada la UAB. Només es conserva un 30% de zona forestal que, a més, es troba dividida per la urbanització. Els dos torrents han estat contaminats per l'abocament de les aigües residuals. Fauna i flora s'han trastocant. Des del Vicerectorat de Campus de Qualitat Ambiental s'està intentant paliar aquests efectes nefastos sobre la natura de l'indret. Les aigües brutes s'han canalitzat per la xarxa general de clavegueram de Cerdanyola i s'ha deixat una sortida per conduir les aigües pluvials cap als torrents. Segons Manel Sabés, vicerector de Qualitat Ambiental, actualment també s'està treballant en un pla de gestió del medi natural que entre els seus objectius té el de concentrar les futures construccions als buits de les zones ja edificades, per tal d'aturar l'expansió del ciment cap als pocs indrets naturals que encara queden.

■ **VI Jornada de corpus lingüístics. Corpus lingüístics i ensenyament de llengües.** Battaner, M. Paz ; López, Carmen Barcelona: Universitat Pompeu Fabra, 2000 Activitats, 1a ed. 106 pàg 1.202 PTA (IVA no inclòs)

Les VI Jornades de Corpus Lingüístics, celebrades el mes de maig de 1998 i organitzades pel grup d'investigació en lexicografia de l'Institut Universitari de Lingüística Aplicada, van estar dedicades a la relació entre corpus i ensenyament de llengües. El volum conté les ponències de la trobada acadèmica i es completa amb un seminari sobre el valor representatiu dels corpus com a objectes de descripció lingüística, impartides pel professor Robert de Beaugrande el mes de gener de l'any 1999.

■ **10 impactes de la ciència del segle XX.** Diversos autors. Vic: Universitat de Vic, Pla, Joaquim, 2000 Tecnociència, 1a ed. 336 pàg. 3.846 PTA (IVA no inclòs)

La magnitud de l'activitat científica i la repercussió social del creixement tecnològic durant el segle XX han estat tant formidables que molt probablement no tenen cap precedent en la història de la humanitat. Mitjançant 10 articles escrits per especialistes, que presenten els aspectes més impactants del desenvolupament de la ciència al segle XX, aquest lli-

■ **Tesis i treballs. Aspectes formals.** Rigo, Antònia; Genescà, Gabriel. Universitat de Vic, 2000. Llengua i Text, 1a ed. 176 pàg. 1.803 PTA (IVA no inclòs)

No n'hi ha prou d'haver fet una recerca brillant sinó que, a més, s'ha de saber transmetre. Aquest és l'objectiu d'aquest llibre: facilitar la presentació de tesis i treballs de tercer cicle amb ordre i coherència interna per tal d'aconseguir una comunicació efectiva i un favorable rigor expositiu. Aquest manual ofereix de manera clara, ordenada i completa les normes comunes que cal seguir en l'elaboració de tesis i treballs d'investigació, amb una exhaustiva i detallada exemplificació de casos generals i particulars.

bre ofereix una visió panoràmica sobre una aproximació al món de la ciència.

■ **Teoría y práctica de la adaptación de la enseñanza.** Cardona Moltó, M.C. ; Reig Ferrer, A. ; Ribera

Domene, D. Universitat d'Alacant, 2000. Textos docentes, 1a ed. 216 pàg. 2.308 PTA (IVA no inclòs)

Els centres educatius han passat a ser institucions cada vegada més diverses, amb aules altament heterogènies, on la necessitat de posar en pràctica una pedagogia

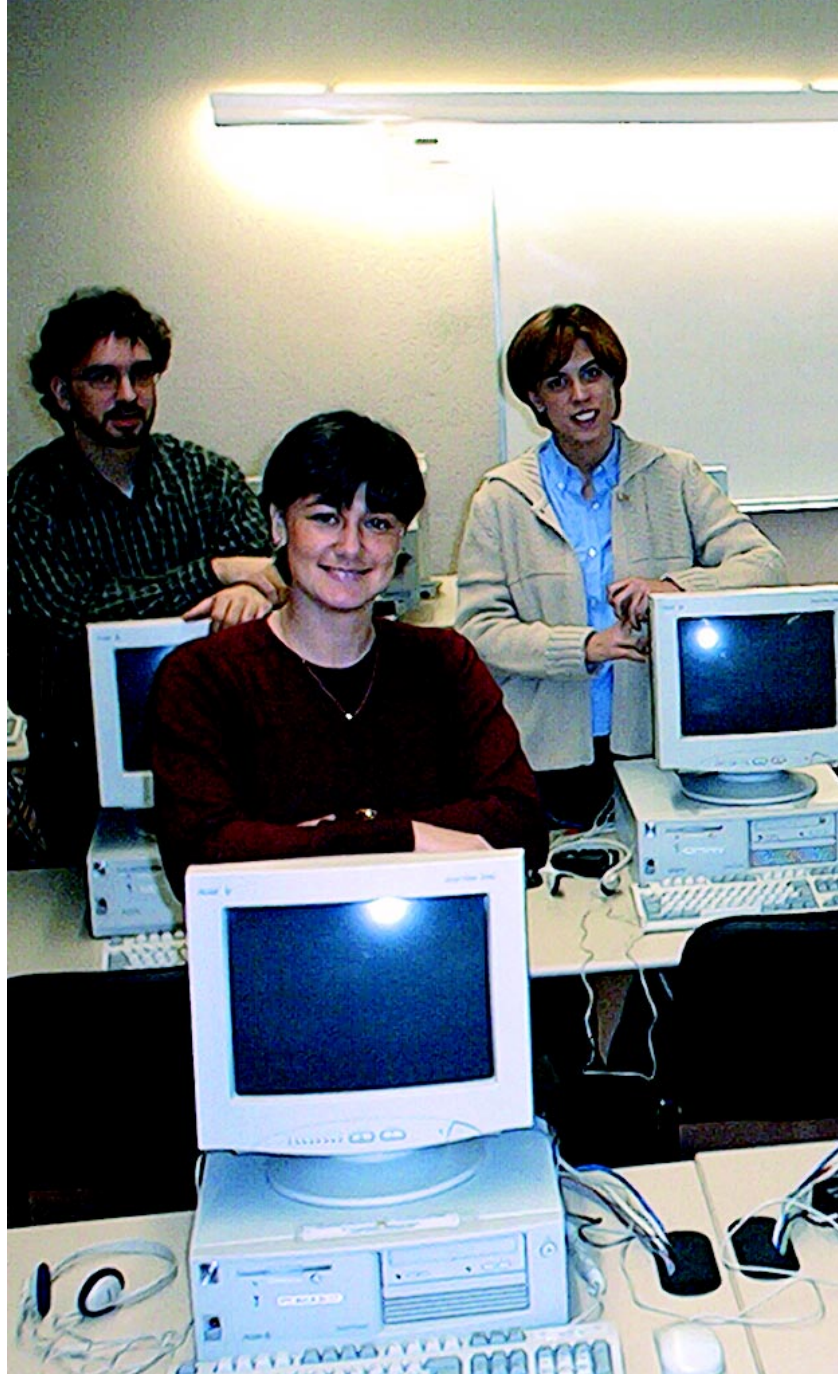
adaptada ja no és una opció, sinó un imperatiu. *Teoría y Práctica de la Adaptación de la Enseñanza* ofereix els fonaments teòrics i pràctics per a contribuir al propòsit de millorar la qualitat educativa mitjançant adaptacions de l'ensenyament. A la primera part d'aquesta obra es presenten el concepte, l'objecte d'estudi i el mètode d'investigació d'una pedagogia basada en les diferències, mentre que a la segona s'enceta l'anàlisi dels diferents models, estratègies i tècniques d'adaptació de l'ensenyament. L'obra conclou amb la proposta d'un conjunt d'escenaris, situacions i dissenys il·lustratius de casos reals per orientar les intervencions pràctiques.

■ **Identitats Contemporànies: Catalunya i Espanya.** De Riquer, Borja Universitat de Vic, 2000. Referències, 1a ed. 278 pàg.; 21,5x13,5 cm; 2.788 PTA (IVA no inclòs)

Molt en la línia de recerca desenvolupada per l'autor, aquest llibre aplega deu articles sobre el sorgiment de les noves idees contemporànies. L'obra de Borja de Riquer s'endinsa així en el nacionalisme espanyol i la feble nacionalització de les societats hispàniques, un tema ben interessant. De la mateixa manera, en aquest recull s'hi compilen també peces sobre les actituds catalanes davant l'estat dels liberals, davant el nacionalisme espanyol i els inicis del catalanisme.

La informàtica, una eina fonamental per a la traducció

La informàtica s'incorpora a la traducció. Estem en un món dominat pels ordinadors i els traductors han de saber utilitzar-los per fer millor la seva feina. Des de la Facultat de Traducció i Interpretació, el grup Tradumàtica forma els futurs traductors ensenyant-los a fer servir les computadores com a eines que els ajudaran a fer més ràpid el seu treball

El món de la informàtica ha canviat el panorama de la traducció. L'especialització de les diferents àrees de coneixement i l'aparició de programes informàtics que faciliten la feina del traductor ha pujat el grau d'exigència en el mercat laboral d'aquest sector.

Una bona formació en aquest sentit dels estudiants a la facultat es fa vital per tal d'aconseguir un lloc de treball. Aquest és l'objectiu de Tradumàtica, un grup d'investigació i recerca de la Facultat de Traducció i Interpretació de la UAB destinat a la formació dels futurs traductors, que hauran de dominar la informàtica si volen destacar

en un mercat laboral en el qual cada vegada es valoren més els coneixements en noves tecnologies.

La informàtica s'ha introduït a la nostra societat a una gran velocitat. El grau d'especialització que les diferents àrees han experimentat és ben patent. Des de la medicina fins el dret han incorporat els avenços tecnològics per millorar el seu treball.

Una nova necessitat

El món de la traducció no és una excepció. L'aparició de nous tipus d'objectes traduïbles en l'àmbit informàtic, d'eines de traducció assistida, la revitalit-

El grup de recerca i investigació Tradumàtica forma els estudiants perquè apliquin les tècniques informàtiques al seu futur professional.

zació de la traducció automàtica i la dependència del traductor dels mitjans informàtics, entre d'altres factors, han deixat al descobert la necessitat d'una formació i investigació dels traductors en aquest sentit. Amb aquesta voluntat es va crear Tradumàtica, que està portant a terme una sèrie d'activitats centrades en l'investigació i la formació dels estudiants amb l'objectiu de preparar-los per a la seva incorporació al mercat laboral.

Anna Aguilar-Amat, coordinadora de recerca de Tradumàtica i professora titular de la Facultat de Traducció i Interpretació de l'UAB resumeix així la seva feina: "El camp de la traducció

MATÍAS ESCUDERO

per fer una traducció correcta. Tot i que utilitzen com a eines fonamentals els programes informàtics, Transit i Dejavú són els primordials, perquè no han creat cap sistema de *software*. La falta d'infraestructures de la facultat i la curta vida de Tradumàtica són els motius que dona Anna Aguilar-Amat per aquest fet. "Nosaltres fa molt poc que hem començat però quan la facultat creixi disposarem d'infraestructures per avançar en aquest sentit. De tota manera actualment estem gestionant que estudiants d'informàtica facin el seu projecte amb nosaltres per tirar endavant aquesta línia".

Una base de dades que neix a les aules

La base de dades Baco va arrencar el 1998 i resulta del treball d'investigació terminològica que realitzen els alumnes de quart curs de la Facultat de Traducció amb la coordinació de professors de la facultat, entre ells, Anna Aguilar-Amat, Ramon Piqué i Pilar Sánchez Gijón. Està definida dins el programa MultiTerm 2.0 per a Windows.

La idea, segons la coordinadora de recerca de Tradumàtica, és que es pugui reflectir tot el coneixement de l'investigació que es fa i que l'investigador tingui al seu abast una base de dades de traducció dels conceptes més importants del seu objecte d'estudi.

De moment, funciona només per Intranet a la Facultat de Traducció però s'està gestionant amb la vicerectora, i amb el director de l'Oficina Autònoma Interactiva, José Manuel Yábar, la seva incorporació a l'Aula Interactiva amb l'objectiu de que tothom la pugui fer servir.

Baco conté de 15.000 a 20.000 conceptes i cada any s'incrementa amb uns 1.500 més ■

Sara García

especialitzada avança molt de pressa. Han anat sortint en el mercat i en la investigació moltes línies, moltes eines i molts productes informàtics. Nosaltres estem intentant introduir tot això en el pla d'estudis".

Com a grup de recerca i investigació de la facultat, Tradumàtica segueix diferents línies. Intenta estar al dia dels productes informàtics relacionats amb la traducció i en fa un seguiment per veure com s'interrelacionen i quines novetats aporten, estudia quines eines necessitaria el traductor per cobrir les seves necessitats i dissenya la formació d'aquest en l'enginyeria del coneixement i en els processos

El mite de la traducció automàtica

Tant Anna Aguilar-Amat com Pilar Sánchez, coordinadora del postgrau Traducció i noves tecnologies a la Facultat de traducció i interpretació de l' UAB, volen deixar clar que les seves investigacions es centren en la traducció assistida per ordinador i no en la traducció automàtica. "La informàtica és per a nosaltres una ajuda però no una substitució del professional. Aquí formem persones", diu Pilar Sánchez Gijón. Per Anna Aguilar-Amat és impossible pensar en una aplicació que tradueixi automàticament qualsevol text: "La prova està en què no hi ha cap programa al mercat que faci això. Podríem dir que Tradumàtica comença on la traducció automàtica s' ha quedat".

Entre notes musicals

Sovint des d'aquestes pàgines ens fem ressò del maremàgnun d'ofertes culturals que sorgeixen de la nostra universitat.

Les possibilitats són tan grans que sembla que no hi hagi res més enllà. Però no és així. Les inquietuds culturals no estan subjectes als marcs institucionals i això és el que ens demostren els tres músics protagonistes d'aquest reportatge. L'Olga, l'Ernest i en Jesús fan seva la música i troben, cadascú a la seva manera i amb el seu instrument, un nou llenguatge per expressar-se i per divertir-se.

*Jesús Acebedo, durant un concert de piano.
El grup de country de l'Ernest Viñals fent una parada a Cadaqués i, a la dreta, l'Olga Ávalos toca el saxo en un concert que va fer a Alemanya.*

L'Olga Ávalos està esgotant el últims crèdits de periodisme, a l'Ernest Viñals li queda un any més d'Autònoma i en Jesús Acebedo s'hi troba bé aquí... és llicenciat en psicologia i ara està fent un postgrau de peritatge psicològic penal i forense.

L'instrument de l'Olga, o potser hauria de dir extensió, és el saxo. "El que m'agrada del saxo és el fet que, a diferència d'altres instruments que toques amb les mans, l'has de bufar, això implica que et surt de dins, és com si estiguessis fusionat amb l'instrument, ho sents més". Va començar a tocar el saxo quan tenia 11 anys al conservatori de Terrassa. La idea que no hi hagués cap altra noia que el toqués li va cridar l'atenció, després, va descobrir "el difícil que és tocar-lo i lo maco que és".

I l'instrument de l'Ernest? Ell infla els pulmons i dispara. Fa servir la seva veu i li dona forma de country: "el fet és que m'agrada molt cantar i el country és una música agraïda, agradable i gustosa. Quan canto, hi ha molts músculs interiors que se m'estiren i se'm posen a to". L'Ernest assaja i toca

amb els *Yukons*, un grup d'amics amb ganes de gresca i, tot sigui dit, molt treballadors perquè com diu l'Ernest "en el pla tècnic el country és una música molt més complicada del que sembla, la majoria de cançons tenen segones i terceres veus".

El nostre tercer protagonista, en Jesús, viu en la felicitat i estudiadíssima conjunció del piano i la psicologia. És un *tot-terreny*: ha fet la carrera de piano, i a més a més d'haver acabat psicologia i fer un postgrau, estudia anglès i francès al SIM, fa classes de baix i toca en el grup TUR.BIO.

Combinar les notes i la psicologia

"De tota manera —explica— el que sempre m'ha agradat és el piano i compondre música, la resta és de a més a més". En Jesús va començar a compondre la seva pròpia música als 16 anys. Des de llavors ha tocat en diversos llocs de Barcelona, com ara el Ribborn (al barri del Born), i al teatre de la Plaça Cívica. Les composicions d'en Jesús no són fetes només de notes, hi combina també la psicologia: "En la psicologia mires de conèixer l'home a través de diferents tècniques i dins la psicologia el que més m'interessa és la corrent psicoanalista". Bé doncs, tots sabem que la psicoanàlisi busca fer conscient l'inconscient a través de tècniques com ara la hipnosi; la fita d'en Jesús és aquesta, però a través de la música: "El que jo miro de conèixer és la ment humana a través de la música". I afegeix: "Amb les meves composicions puc fer de terapeuta i de pacient alhora: Quan composo expresso coses que porto dins i d'aquesta manera exterioritzo coses que ni jo mateix conec i que em permeten arribar a un grau de profunditat molt alt". En un futur, a en Jesús li agradaria poder fusionar les dues disciplines que treballa en el que ell ha batejat com "*mupsicologia*".

I on es veuen en un futur aquests tres músics? Entre notes musicals o entre les quatre parets d'una oficina? Les seves respostes no toquen cap dels dos extrems, tots tres tenen al cap la combinació o fins i tot fusió d'estudis

i música. La nostra saxofonista afirma que es decanta cap al periodisme i afegeix: "em vull dedicar al periodisme cultural". El que li va costar més de confessar, és que de fet ja s'hi està dedicant. A més de fer el seu propi *fanzine* i de col·laborar en ràdios lliures, des de fa uns mesos està escrivint sobre literatura al *3xl.net* del Canal 33 i, des de fa uns dies, s'encarrega de la secció musical de la revista *Mujer 21*.

L'Ernest somriu i diu que es conformaria amb fer concerts bons un cop al mes i que la gent es divertís, i rient ens comenta el meu somni que "és que la música sigui un hobby que em faci més ric internament". En Jesús només ens descobreix que en un futur proper es veu tocant a l'estranger ■

Si teniu ganes de sentir-los tocar o cantar, aquí teniu les seves adreces electròniques:

Olga: o_hubley@hotmail.com

Ernest: grimone@jet.es

Jesús: Jesusacebedo@hotmail.com

**M. Rosa Martínez
Montse Roig**

Tres personatges

L'Olga canta, té una veu peculiar, és suau i aguda però la pots tocar amb els dits...

L'Ernest és massa inquiet com per utilitzar només la seva veu, tot ell es llença de caps al teatre. Defineix el teatre com "un joc divertit i que enganxa", li agrada interioritzar el personatge, conèixer-lo i fer-se'l seu. En Jesús està en la recerca, inacabable segons ell mateix, d'un diccionari música-paraulas. "Tal música voldrà dir tal cosa —ens explica— estar clar que el que pugui dir només ho entendre jo, però com que parlo de coses tan primitives com l'amor o l'odi, crec que tothom ho pot arribar a entendre; són sentiments universals que tothom porta a dintre però que tothom reprimeix".

■ AGENDA

TEATRE

■ **Programació professional al Teatre.** Els dimarts programen a l'Edifici d'Estudiants de la Plaça Cívica, teatre i dansa, i els dijous els dediquen a la música. El dimarts 27 de febrer el Teatre acull la Companyia Ramon Oller-Metros, amb l'obra *Pecado-pescado* (dansa). Sessions a les 13 h i a les 18 h. Al matí: xerrada amb la companyia. Dins d'aquesta programació hi haurà monòlegs teatrals, música d'autor, dansa contemporània i música clàssica.
Més informació:
blues.uab.es/cultura

CINEMA

■ **Preestrena en exclusiva el 22 de febrer.** Organitzat pel Centre de la Imatge de la UAB, en col·laboració amb la Facultat de Ciències de la Comunicació i els Cinemes Verdi.
■ **Inici de la programació estable dels dimecres El 28 febrer.** Sessions a les 11h i a les 16h.
Més informació:
blues.uab.es/cultura

HUMANITATS

■ **Concurs d'assaig literari per a poesia, narrativa i teatre, organitzat**

per l'Aula de Literatura. Termini d'entrega fins el 2 d'abril a Cultura en Viu (Edifici d'Estudiants de la Plaça Cívica). Es poden recollir les bases del concurs a Cultura en Viu a la consergeria de la Facultat de Filosofia i Lletres.

Més informació:
blues.uab.es/cultura/baseconcursoaluab.htm

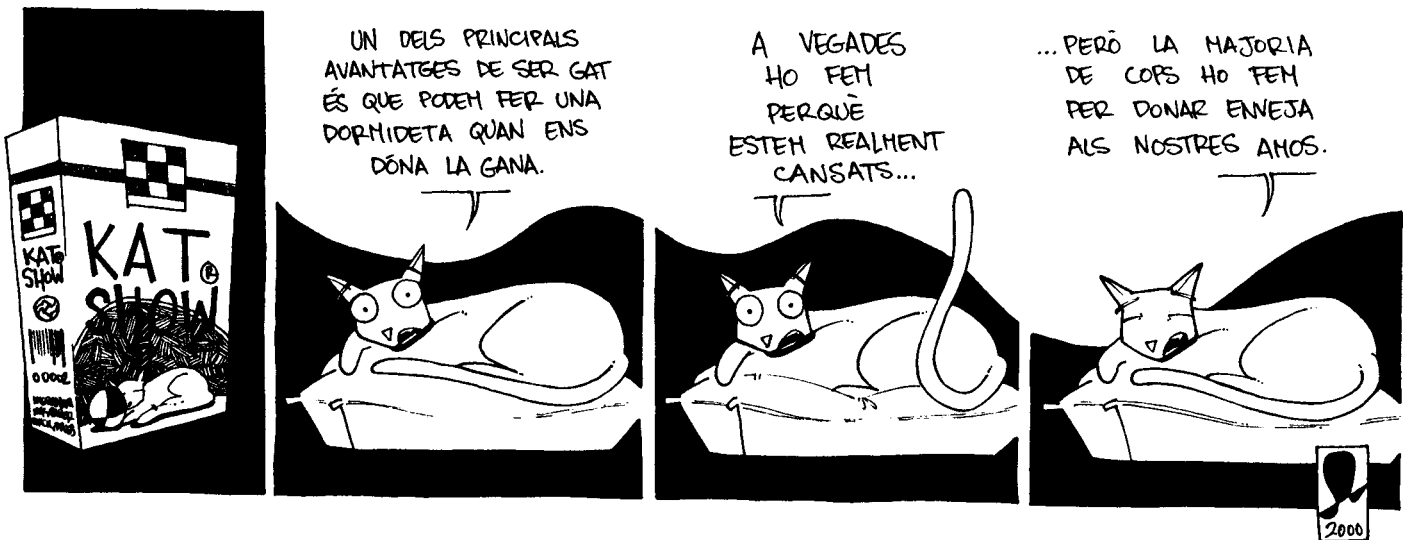
■ **L'Aula de Literatura busca escriptors per a una nova edició de SAC, Antologia de textos literaris.** Lliurament dels treballs i més informació: fins

L'ÚLTIMA COLUMNA

CARTES

(...) *Al darrer número de El Campus ha aparegut una notícia sobre l'edifici per a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria. En aquesta notícia es fa (...) esment a la Llicenciatura en Informàtica que (...) s'ha convertit en Enginyeria en Informàtica. Joan Sorribes Unitat d'Arquitectura d'Ordinadors i Sistemes Operatius (CAOS)*

ARNI EL MATEMÀTIC

US VOLEU ANUNCIAR?
ÉS MOLT FÀCIL, HI HA 4 TRE MANERES...

Tel 935813288
Fax 935812005
_revcampus@kane.uab.es

EL CAMPUS de l'Autònoma
Facultat de Ciències de la Comunicació (UAB)
Cerdanyola del Vallès
08193 BCN

el 6 d'abril a Cultura en Viu (Edifici d'Estudiants de la Plaça Cívica)

Més informació:
blues.uab.es/cultura

CONFERÈNCIES

■ Cicle de xerrades-debat sobre el teatre mundial de postguerra.

Xerrada literària: *Mort d'un viatjant*, d'Arthur Miller el 23 de febrer a les 11.30h. Amb Núria Santamaria, professora del Departament de Filologia Catalana. Es

farà a la Sala de reunions R-120. Edifici d'Estudiants de la Plaça Cívica.

Més informació:
blues.uab.es/cultura

■ Jornades sobre Comunicació i Cultura de la Pau.

A l'Aula Magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació. El 28 de febrer i l'1 de març de 2001 a partir de les 9.30h. Hi intervindràn, entre d'altres, Vicenç Fisas, Miquel de Moragas, Romà Gubern, Josep Villa, Lluís Bassat, Sílvia Carrasco, Guillem

Orozco i Fèlix Martí. Taules rodones moderades per Xavier Giró, Montserrat Llinés i Maria Coromines

Més informació:
blues.uab.es/fac-ciencies-comunicacio

CURSOS

■ Curs intensiu del llenguatge del cos, a l'Aula de Teatre.

Inscripcions del 19 de febrer al 9 de març a Cultura en Viu (places limitades). El curs es desenvoluparà entre el 12 de març

i el 9 de maig. Horaris: dilluns i dimecres de 12 h a 14 h.

Més informació:
blues.uab.es/cultura

EXPOSICIONS

■ *La melancòlica muerte de chic(A) ostra.*

Exposició fotogràfica de Ferran El Otro amb poemes de Cris desnuda. Fins el 30 de març, dins del cicle *Mira'm*. Organitzat per l'Espai B5-125. El 21 de febrer: Acció d'art.

Més informació:
blues.uab.es/cultura

**Universitat
Autònoma
de Barcelona**

Curs introductorí
segon semestre curs 2000-2001

ASSOCIACIÓ CONÈIXER CATALUNYA

Història de Catalunya

Duració:	10 sessions de 2 hores cadascuna. (1'5 crèdits de lliure elecció).
Dates i horari:	Dimarts de 16-18 i de 18-20h a partir del 6 de març Dimecres de 16-18 i de 18-20h a partir del 7 de març. Dissabtes de 10-12 i de 12-14h a partir del 10 de març.
Avaluació:	Continuada amb control d'assistència.
Matrícula:	2.000 ptes. Material del curs inclòs.
Inscripció:	. Tel.: 93.412.57.33 (de 10 a 14h) . e-mail: accat@ctv.es . web: www.accat.org/historia

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya

Matrícula oberta

Universitat Autònoma de Barcelona

**Escola de Doctorat i
de Formació Contínua**

Postgrau en Fotoperiodisme

Dept. de Comunicació Audiovisual i Publicitat

Inscripció Oberta:

Tel: 93.683.37.48
Fax: 93.581.15.40
Mail: 101522.72@compuserve.com
www.blues.uab.es/fotoperiodisme

■
Lluís Coromines
*PAS de la mediateca
de la Facultat de Ciències
de la Comunicació*

LUCAS MARTÍNEZ

La passió de **volar**

En Lluís Coromines té una ocupació oficial, que és el d'encarregat de la mediateca de la Facultat de Ciències de la Comunicació. A simple vista, aquest no seria motiu per una entrevista de la contraportada de la revista *El Campus*. Aquesta entrevista li hem fet a l'especialista número 1 de la història de l'aviació a Catalunya. Des de fa 25 anys, en Lluís vola en aeroplà, però no és volant on veiem a un *crack*, sinó en tot allò que envolta al món de l'aviació des de fa quasi un segle. Lluís Coromines se sap fins al més mínim detall de l'hidroavió que pilotava Ramón Franco en el seu vol transatlàntic de 1926, quines prestacions tenien els avions alemanys de la Segona Guerra Mundial o quins són els passos per fer una posta a punt d'un aeroplà. Tot això i molt més. Ha publicat més de 300 articles en gairebé tots els diaris de Barcelona, ha col·laborat en alguns llibres i no és gens estrany veure'l per televisió parlant de la seva passió, és a dir, la història de l'aviació. Ara mateix, ha acabat un llibre sobre la dona en

la història de l'aviació, però sembla que als editors no els interessa gaire el tema. "L'Estat espanyol està a la cua d'Europa en temes d'aviació. Només hi ha uns 30 aeroclubs, mentre que per exemple a França n'hi ha més de 600." La tasca d'en Lluís és la d'insistir als mitjans de comunicació perquè li donin més rellevància a la història de l'aviació. "Em faig pesat perquè em publiquin articles."

Un tema transcendent

La dictadura franquista va frenar l'auge de la indústria aeronàutica, sobretot a Catalunya, i avui en dia es dona poca importància a aquest tema, que en Lluís considera "fonamental". Afirmar sense titubegar que "la història de l'aviació és la història del segle XX. Canvia la noció d'espai i temps que tenien les persones en aquell moment. Viatjar a Amèrica suposava varies setmanes, i ara en poques hores t'hi plantes. Aquest fet potencia enormement les relacions comercials, el turisme, els conflictes bèl·lics... Avui en dia és més important

La il·lusió de Lluís Coromines és dedicar-se exclusivament a viure del periodisme i la literatura aeronàutica.

tenir un bon aeroport que unes bones carreteres." Un o dos cops al mes, en Lluís Coromines va a l'Aeroclub de Sabadell per realitzar els seus vols. Amb l'aeroplà que pilota ha viatjat sol a Menorca, València, Melilla i d'altres llocs més propers. Mai ha tingut cap ensurt, és un home prudent que pensa que "quan el temps està *marrano*, no s'han de fer animalades". Diu que és molt difícil tenir un accident de vol per culpa de l'aparell ("quan vaig a volar, el tros més insegur és el d'aquí a l'aeroport"). Es coneix tota la geografia del Principat a vista d'ocell. Entén el perquè del recorregut dels rius, l'ubicació de les planúries o la formació de les conques. "Estàs en una altra dimensió, compartint espai amb els ocells... en definitiva: que disfruto com un camell". A molts aeroports on para el coneixen, ja que en Lluís, dintre de l'aeronàutica és tota una institució. Igual que ho va ser el seu oncle, Joan Coromines, en la filologia catalana ■

Jordi Castroviejo